

بر حکمت بالغه الیه هست ار سیاست در این همه مکنون و آنچه ناس سه آن
محتاج دار او محشر دن این خا دم فانی از حق حل حسلا ره سائل و آن که ابعاد
عالیم را بتوه حکمت منور فشر ماید تا کل در اکن نمایند آنچه را که ایام لازم است
امروز انسان کسی است که بخدمت جمیع من علی الارض قیام نماید .

«حضرت موجود میر ماید»

طوبی این صبح قائم علی خدمتہ الامم

«و در مقام دیگر میر ماید»

لیل لیل من سبب الوطن بل من سبب العالم . آشنا .

فی اقیقیه عالم کیت و ملن محسوب است و من علی الارض اهل آن و مقصود
از اشحاد و اتفاق که در کتب انبیاء و ارقام اعلی ثبت شده در امور مخصوصه بوده و خواهد بود
نه اشحادی که سبب اختلاف شود و اتفاق بر آن علت نفاق گردد این تمام
اندازه و مقدار است و مقام اعطای کل ذی حق حقه است طوبی این عرف و
فاز و پا حسرة للغافلين آثار طبیعت نفیها بر این شاهد و کواه و هر چیز
بنیانی بر آنچه عرض شد مطلع و آگاه مگر نفوسي که از کوثر انصاف محروم شد و در همها
غمدست و حمیت جا بهیه حاکم .

«حضرت موجود میر ماید»

ای پر انسان دین اند و مذهب است از برای خطا و آشکار و آنفاق و بحث
و بحث عالم است اور این بحث و بحث آنفاق د اختلاف و ضعفیه و بعضها مناید
انیست راه مستقیم و اس محکم استین آنچه براین اساس گذاشت شود حواست
دنیا اور اراده کوت ندید و طول زمان اور از هم فریاد . انتی .

آنید است که علما و امراء ای ارض متحدا بر اصلاح عالم قبایم نماید و بعد از
تفکر و مشورت کامل بدریاق تدبیر ہیکل عالم را که حال مریض مشا به میشود شفای
بسیار و بظر از صحت مرتین دارند .

«حضرت موجود میفرماید»

آسمان حکمت آنی ب دو نیروش و نسیر مشورت و بحث در جمیع امور
مشورت متک شود چه که اوست سراج هایست راه نماید و اگاهی عطا کن نهی
باید اول مسیر امری آخر آن ملاحظه شود و از علوم و مسنون آنچه بسبب بحث
و ترقی و ارتفاع مقام انسان است اطفال پر آن مشغول گردند تا رائج فساد از عالم
قطع شود و کل بحثت او بیایی دولت و بحث در عهد امن و امان متریح مشا به شوند

«حضرت موجود میفرماید»

علمای عصر نمایند ناس را در تحریص علوم نافعه امر نمایند تا خود و اهل عالم آن متعفع
گردند علمی که از لفظ ابتدا و پر لفظ منتهی گردند نبود و نخواهد بود اگرچه از

حکمای ایران سر بر بدر میگشت شغونه و عاقبت حاصل آن جسمه الغاطی نبوده
و نیست . انتهی .

و در جمیع امور باید روسای اعتماد ای ناظر باشند چو هر امری که از اعتماد ای تجاوز
نماید از طراز اثرباره مشارکه شود . مثلًا صریحت و تهدن و امثال آن معنی آنکه
بعقول اهل معرفت فائز است اگر از حد اعتماد ای تجاوز نماید سبب دعقت ضررگرد و
اگر این نقطه تفصیل شود بیان بطور انجام داده بیم آنست که سبب کمالت گردد از حق
جز بدلار این فانی شامل و آمل که جمیع را خیر عطا نماید . و فی الحجۃ برهن
دارای او شد دارایی کل است .

«حضرت موجود میگردید »

زبان حضرت میگوید هر که دارای من نباشد دارای بسیج نه از هرچه پرست بگذرد
و مرای باید منم آثاب بینش و دریایی داشت پژوهشگان را تازه نمایم و مردگان را
زندگان نمایم منم آن روشنایی که راه دیده ننمایم و منم شاهزاد است بل نیاز پژوهشگان
را بگشایم و پرواز بپیامورم . انتهی « و چنین میگردید »

آسمان حضرت به دو آثاب روشن مردمباری و پیغمبرکاری . انتهی .
یا چیزی بجهو مفصوله در این کلمات محصره مسطور است طولی لفس عرفت هست
د فائزت و اسراره للغافلین این فانی از اهل ارض انصاف طلب نماید که فی محله

گوش نصیف رفیق محبوب را که از برایی اصلاحی کلمه حکمت خلقت شده از بحثات و
اشارةت و نظنوں و او عالم لا پسنه ولا یعنیه پاک و ظاهر نمایند تا ناصح آنها
کنم به اندر آنچه سبب برگشت عالم و خیر امم است حال در کشور ممالک نور
اصلاح صفو و خاموشش و نار فساد ظاهر و مشتعل دو هنر عظیمه که هر دو خود را
راس تمدن و میمی آن و میمن قوانین عیشرند بجزئی از احزاب که منوب بهتر
کمیم است قیام نموده اند ان عیشرد ما اولی الابصار اعتصاف شان انسان نبود
و نمیست در محل احوال باید به انصاف ناظر باشد و بطری از صلح مردم از حق
بلطفیمید بایادی صفات و تربیت نفوسی چند را از آلاش منفس و ہوی مطری نماید
ما الله قیام نمایند و لوجهه تکمیل کنم که شاید آثار ظلم محو شود و انوار عدل عالم را احاطه
نماید ناس غافلند مبتین لازم است .

«حضرت موجود صیغه ماید»

حکیم داناد عالم بینا دو بصرند از برایی هیکل عالم انسا اند ارض از این قدر
کبری محردهم نماند و منوع نشود . انتقی .
آنچه ذکر شده و پیش و نظریت خدمتی است که این عبده بجمع من علی الارض داشته
و دارد یا جیبی در جمیع احوال انسان باید قشیق شود با سیاستی که سبب و نتیجت
اعتنیت و آسایش عالم است .

«حضرت موجود مسیح موعود»

اسنخ در این روز پیغمبر از آلامیش ناکناید و به آسانیش رساند همان راه
راست بوده و خواهد بود . انتی .

اش انداده از تجربه ای و حکمی ارض اهل عالم با نفعتم آگاه شوند فقط
تاکی احتساب تاکی انقلاب و اختلاف تاکی این خادم فانی تحریر است جمیع
صاحب بصر و سمعند و لکن از دیدن و شنیدن محروم شاپد میشوند حتی این عده
به آن جانب خادم را بگان داشت که به این اوراق مشغول شود و آلاقنی بمحققیته اریک
یا اس از جمیع جهات در مجموع مرور است و انقلابات و اختلافات عالم بوما فیو اما
در تراوید آثار هرچه در برج مشاپد میشود که اسبابی که حال موجود است تظریه
نمی آید از حق جل جبار سلطنتیم که اهل ارض را آگاه نماید و عاقبت را بخیر متنی فریاد
و به آنچه سزاوار است موید دارد اگر انسان به قدر و مقام خود عارف شود جز خلاف
حسن و اعمال طبیعتیه راضیه مرضیه از او ظاهر نشود .

اگر حکم و عرفای شفق نهاد را آگاه نمایند جمیع عالم قطعاً واحده مشاپد گردد
نه احش لا ریب فيه سیال اخادم همه من کل ذی همه لیعوم صلی صلاح ابلاد و جهان
الاموات بمنا احکمته و ابیان حب الله الفرد الواحد اعسر ز المثان .

حکمت پیغمبر حکمی ظاهر نه مکرر به بیان و این مقام حکمه است که از قبل و بعد در کتب

ذکر شده، چه که جمیع عالم از کلمه دروح آن متعامات عالیه رسیده اند. دیگر دلیل و
کلمه باید موثر باشد و همین ناقد و به این دو طرز در صورتی مژین که ندانه گفته شود
و مقتضیات اوقات و نقوص باطری باشد.

«حضرت موجود میفرماید»

آن سهیان جو هر طلب التفوذ والا عتدال آما التفوذ متعلق باللطافت
واللطافت مسوطه بالقلوب الغارقة الصافيه و آما الا عتدال مترتبه با يكمنه
انتي ذكر نها في الالواح . انتي .

از برای حسر کلمه روحی است لذا باید تخلیم و تبیین ملاحظه نمایند و بوقت و
مقام کلمه القادر فرمایند چه که از برای حسر کلمه اثربی موجود و مشهود .

«حضرت موجود میفرماید»

لکن کلمه بثباته نداراست و اخربی مثابه نور و اثر حسره و در عالم ظاهر لذا باید
حکیم و انا در اول سلسله که خاصیت شیر در او باشد تخلیم نماید تا اطفال زورگار تربیت
شوند و بعایت قصوای وجود انسانی که مقام ادرانک و بزرگیست فائزگرددند .

«و همچنین میفرماید»

لکن کلمه بثباته بربع است و نهایتی بستان دانش از او سربرزو خرم
و کلمه دیگر مانند سوم . انتي .

حکیم دان باید بگویی مدارا تکلم فرماید تا از خداوت بیان کل بناشی بگذران
فائز شوند ای حبیب من کلمه اکرمی سلطان بخوبیت است و نفوذ آن لاستی .

«حضرت موجود میفرماید»

عالیم را کلمه سخن نموده و مینماید اوست مقام عظیم در عالم که ابوبکر قلوب که
فی اختیاره ابوبکر سعاد است از ادم مقصوح کنیت تحقیق از تجدید اشش در مرآت حب
الشرق نموده کلمه مبارکه انا المحبوب در او منطبع سحریست دارا و جامع هرچه اور اگر
شود از ادم ظاهر گردد تعالیٰ عز وجل این مقام الاعلى الذي کسیسته العلو و اسمه
تمشی عن وراثه و مدلل مکتبه ای انتی .

گویا و انتبه اهل عالم از تسبیح خدعت و نادائی تغیر نموده که از خداوت بیان غافل
و محروم مشاهده نمیشوند بسیار حیف است که انسان خود را از اثمار شجره حکمت منوع
سازد آیام و ساعات در مرور است بدقدرت انسانه جمیع را حظ فرماید
و بافق دانایی کشاند ان زینه الرحمن لیلو المؤید اصلیم احکیم .

عرض و گیر آنکه مستخط ثانی اینجنبه که از قدس شریف ارسال داشته بودند بید
و آنچه در او ندکور و مطهور مشاهده شد و تلقعا و جه معرفه فرگشت فرمودند بتوسیع
نایم قصود نداشت را شنیدم ناله و حسینت را در شوق و استیاق اصنفار نمودم
احمده نمود که عرف صفت از هر گله ساطع و مقصوع بود انشاء الله این مقام را پسندیده با

قد اندیشید اما خضر ما اشناه که مکر رذگرت نزد مظلوم نذکور و لمحات عنایت و
شفقت بتووجه انسان بزرگست همچنین هم باید بزرگ باشد در اصلاح عالم و
آسایش امم از حق میظہم شماراً موید فرماید بر آنچه سردار مقام انسان است
و جمیع احوال سنجیت ناظر باشید چه که بعضی از ارباب غرض در صدد بوده و بسته
به جان الله مقام مقدسی را که جزء محبت و مودت و عمار و اصلاح از برایی عالم آدم
نموده است به این نسبت داده اند آنچه را که انسان و قلم از ذکر آن خجل است آنرا ذکر نکرد
و ذکر کرن و نسأله تعالیٰ با من سمعیت کن با مایه اعتماده و القوّة و یعنی فکت مانفعات
فی الآخرة والآولی آن مالک العرش والثری و مولی الورثی لا الہ الا هو المتعبد القدير
اش راهه این مظلوم از اصل و فاست شماراً فراموش نموده و نهیاید . انتی .
ایکه مرقوم داشته بودید که اراده است تاریخ در شام باشند و اگر اسباب فی ایام
آید بست حد با تووجه نمایند این خادم فانی از حق خل جبله میظہد که اسباب آنچه
مصححت است فرامیم آورد و عیایت فرماید اوست قادر و توانا خلق این دیار مع آن
کمال رفت نسبت ببریکن ها پرسید مع ذکر آثار محبت از ایشان شسود نه
آنچه باید بکمال حکمت را ملاحظه فسر مایند درکل احوال در صدد و اغراض و انکار بوده
و بسته حق انصاف عیایت فرماید در امور ذات خود آنچه بهم هرچه پیش آید بوقت
دانند محوب است انسان شغلی مشغول باشد احبت است چه که صین شهستان با علیها

روزگار کتر احساس میشود دشراسته در شهر مدینه و دیا تشریف دارند با حکمال فوج
دریجان وسیح و سرور باشند خادم فانی در برحال آن دوست کرم همراهان
را فراموش ننماید ذاکر بوده و بست الامر تقدیرت العالمین .

اشارة حق توفیق عنایت فرماید و باعیوب درین متن تأثیر نماید اشعار آنهاست
فی کهیته هرگز آن مرآتی بود که مراتب خلوص و صفت انجام بحق داویا شد
او منظع همینا بگوییم بخوبیت رحیم بهیان و سبیل المعرفان و هنریان من شرب
و فاز و ویل للغافلین فی کهیته بعد از مشاهده بسیار مؤثر اتفاده که هم حاکی
از نور و صالح بود و هم شغل نیار فراق در هر حال از فضل بیمهای الهمی نایوس
نمیشیم که اگر بخواهد ذره را خور شید مینماید و قطره را در یا و صد هزار باب گشایید و همچو
انسان بخان یکی از آن در خاطر شن خطر نگردد غفلت این خادم تعالیٰ رسیده که از
برای حق حل جباره باین مکالمات اثبات قدرت نماید هستخر الله العظیم عاذ بر
و او گز این انجادم نعیرف فی کل حین بجهرا آن اغلى و خلیلاته الکبری و میال المخوا
من سحر غفران رب تعالیٰ و ما یجده خالصاً لوجهه و ناطعاً بذکره و متعبد ایسه و مسلکاً عیشه
آنکه خوب المقت در الغور الرحمه احمد الله امسرة اعلیم

عرض دیگر مکالمات سیاحی که در عرض پیشنهاد که سجدت حضرت مولانی روحی فناه ارسال داشتند این فنا تکام مر آنرا مشاهده نمود مقصود از تعبیرات آن کل انتباها نب

بوده از تو مغلوبت صدستار غزاریل از اعمال خود انسان ظاہر شود چه اگر نباشد
تجددات الکی تسلیک نمایند و رشارکت نمایند اثری از غزاریل در ارض نماند ختلنفات
ارض و تفاوت و جدال و محاربه و امثال آن سبب و مکمل خلور غزاریل است جبریل
در امثال این امور داخل نشده و نخواهد بوده عالمی که جسمه تراز و جدال و فساد در او
افزی ظاهر نباشد او مقرر عرش غزاریل است و محل سلطنت او چه مقدار از او بیش
و اصفیا که شبیان از نمودند دروز های بیوه مشغول شدند که شاید بیک نیم خوش معطری
از جهت اراده مردم نماید و روایتی که رئیس مهنت نمایند را از عالم برد و زاریل نماید و لکن مقنیها
اعمال غیر طبیعیه و مجازات آن که از اس اساس سیاست الکی مرسوب است بهم
سد و منع شد و نگذاشت آنکه مقصود است ظاہر شود لذا آن نصیر فی محل ذلک
حتی یا قی المفرح من الله الغفور الکریم .

سبحانک پا از الکائنات و مقصود المکنات اسالکت بالحکمة الائمه بہاناد
السدرة و صاحت الصفرة و بجهت سرع المقربون الی مقرر قریب و المخلصون الی مطلع
نور و جهیل و بفتح العاشقین فی فسیح اصفیانک و حسین المشتاقین عند
تجددات انوار شمس خلور کن باهن تعرف عبادک ما اردت لهم سخوک و کرمک ثم
اکتب لهم من قلک الا علی ما یکه یکیم الی سحر عطاک و کوثر کنک ای رب
لا استقر ایهم با عالم فانتظر الی سماه و حتمک انتی بست الوجود من الغیب و آتشود

امی رتب نور قلوبهم با نوار معرفت کن و ابعاد هم بحقیقت شش مو اینکن
یاریه الا سماه و فاعل اسماه بالله ما و انتی سفکت فی سبیلکن و از وسیل انتی ارتفعت
صلی الزجاج فی جنگل و بالا کن و انتی ذرت فی هجره او بیانک و بالغلوپ انتی
تعصت ارباب ارباب لاصد و بکشکن بآن تجمع اهل مملکتکن صلی کلنه و احده بیقرفن اهل
بودند اینکن دشمن داشتکن لا الہ الا انت المقتدر المتعال عصیم و حکیم .

انشاء الله فتنی متعال عرض این خادم فانی را با استیاحت مقرر دن منشیه دید و
جهاد ارض را بطریق معروف فرین نماید و از شنونات مسکره مقدس دارد او است قادر
و او است تواند او است داناده بیناییم و بری و بهترین

البصیر

نوره و فا

مُهَمَّلِيم

ان يَا وَفَا ان هَشْكَرَكَبْ بِهَا يَدِكْ عَلَى امْرِهِ وَعَرْفَكْ مُنْهَرْفَهْ وَاتِّهَكْ
حَلِّشَ، ذَكْرَهُ الْأَعْظَمُ فِي هَذَا السَّبَابِ، أَخْضِيمُ خَلْوَيِّيَّكَ لَكَ يَا وَفَا بِهَا وَفِيتْ بِهِ شَاقَسَهَ
وَعَمَدَهُ بَعْدَ الْهَذِي كُلَّ تَقْضِيَهُ اَمْهَادَهُ وَكَفَرُوا بِالْهَذِي اَمْنَوَ اَبْعَدَهُ الْهَذِي خَطْرَبَلَ آلاَهَاتَ
وَاهْسَرَهُنْ اَفْقَ الْأَمْرِ سَبَطَانَ سَبَينَ وَلَكَنْ فَاسِعَ بَانْ تَصْلَ إِلَى حَلْلِ الْوَفَا وَدَبْوَالْآيَقَانَ
بِالْقَلْبِ وَالْأَسْتَرَارِ بِالْلَّسَانِ بِهَا شَهَدَهُ اَللَّهُ لِنَفْسِ الْأَصْلِيِّ بَاقِي اَنْجَحَيِّ فِي اَفْقِ الْأَبْيَهِ
وَمِنْ فَازَ بِهِهِ وَالْشَّهَادَةِ فِي تَلَكَّتِ الْأَيَامِ فَقَدْ فَازَ بِكَلَّ الْخَيْرِ وَبِنَسْرِ الْحَلِيَّهِ الرَّوْحِ فِي
كُلِّ كَبُورِ دَهِيلِ دِيَوَيِيدِهِ عَلَى ذَكْرِ رَبِّهِ وَيَنْتَهِ سَازَهُ عَلَى هَبِيَانِ فِي اَمْرِ رَبِّهِ الرَّحْمَنِ اَزْرِيسِم
وَذَلَكَ لَا يَكُنْ لَا حَدَّ اِبْدَأَ اَلَّا لِمَنْ طَهَرَ قَلْبَهُ عَنْ كُلِّ مَا خَلَقَ بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ
وَأَنْقَطَعَ بَلَّهُ إِلَى اَنَّهُ الْمَكَبَتُ الْعَزِيزُ الْمَهِيلُ قَمَ عَلَى الْأَمْرِ وَقَلَّ تَامَهُ اَنْ بَدَّ الْمَقْطَعَهُ اَلَّا وَ

قد ظهر في قصيدة الآخري باسمه الابناني وأذاع في هذه الأفق شهيد ويرى
وأنه على كل شيء محيط وأنه هو المذكور في المدح الأعلى بالشيم العظيم وفي ممالكته العجائب
بجمال العتاد يم ولدي العرش بهذه الأسم الذي منه زلت أقدم العافين قل
ناته قد نلت حجتها في هذه الظهور لكل من في السموات والأرض من قبل انتزل
آية من سماواته فس فس ومن دونه قد نزل معادل ما نزل في إنسان خافوا عن ربهم
ولا تجلوا رؤساءكم ولا تكونون من الغاففين ان مستوا عيوبكم لتشهدوا بحال ربهم
من هذه المنظر المشرق المنير قل ناته قد نزل بهيل الموعود على عاصم همسرا عن
يمينة جنود الوجه وعن سيارة علاجاته الالهام وقضى الامر من ربها المقدر القدير وبد
زلت كل الأقدام إلا من حصمه الله يغضبه وجعله من الذين عرفوا الله ب نفسه ثم تعطوا
عن العالمين أجمع كلمات ربكم ظهر صدركم عن كل الاشارات تتجلى عليه انوار
مش ذكر اسم ربكم ويكون من المؤمنين ثم علم بان خضربيان يدينكم ربكم
وشهدنا ما فيه وكذا من امثالها هم وعرقنا ما فيه من مسائل التي سئلت عنها وانا
كذا يحبسون ولكل نفس اليوم يلزم بان سهل عن اته فيها يخلج به وان ربكم يحبه
بابايات برع مبين واما ما سئلت في المعاد فاعلم بان العود مثل البد رحمة
رأت تشهد البد كذا كانت فاشهد العود وكم من امثالها هم بل فاشهد البد
غسل العود وكم ذلك بالعكس تكون على بصيرة منير ثم علم بان كل الاشياء

فِي كُلِّ حَيْنٍ تَبَدِّدُ وَتَعُودُ بِأَمْرِ رَبِّكَ الْمُقْدَرِ الْعَتَدِيرِ وَأَمَا عَوْدُ الدُّجَى هُوَ مُقْسُودٌ لَهُ
فِي الْوَاحِدِ الْمُقْدَسِ الْمُنْسَعِ وَخَبْرُهُ عِبَادَةٌ هُوَ عَوْدُ الْمُكْنَاتِ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهَذَا
أَصْلُ الْعَوْدِ كَمَا شَهَدَتْ فِي أَيَّامِ إِنَّهُ وَكَنْتَ مِنَ الْشَّاهِدِينَ وَإِنَّهُ لَوْ يَعْلَمُ كُلَّ الْأَسْمَاءِ
فِي أَسْمَ دُكَلِ النَّوْسِ فِي نَفْسِهِ يَعْلَمُ وَإِنَّهُ لَهُ الْمُقْدَرُ الْعَتَدِيرُ وَهَذَا الْعَوْدُ يَحْتَقِنُ بِأَهْوَاءِ
فِيهَا إِرَادَةٌ وَإِنَّهُ لَهُ الْفَاعِلُ الْمُرِيدُ وَإِنَّكَ لَا تَشَهِّدُ فِي الرَّجْعِ وَالْعَوْدِ إِلَّا مَا حَقَّ بِهِ
هَذَا وَهُوَ كَلْمَةُ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْعَصِيمِ شَهَادَةُ إِنَّهُ لَوْ يَأْخُذُ كُلَّ فَانِي مِنْ أَنْفَاسِي وَيَقُولُ هَذَا
لَهُ الَّذِي تَسْتَمِعُونَ قَبْلَ هَذَا السَّقْطِ بِمُثْلِ وَجْهِهِ وَلَيْسَ لَأَحَدٍ أَنْ يَعْتَرِضَ عَلَيْهِ لَأَنَّهُ
يَغْفِلُ عَمَّا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ عَلَيْهِ وَإِنَّكَ لَا تَتَنَظَّرُ فِي هَذَا الْمَعَامِ إِلَى الْأَحْدَادِ وَالْأَشَارَاتِ
بِلَّا فَانْتَظِرْ مَا حَقَّ بِالْأَمْرِ وَكَنْ منَ الْمُتَفَرِّسِينَ إِذَا نَصَرَحَ رَبُّكَ بِبَيَانِ وَأَفْصَحَ مِبْيَانِ
شَطَاطِعِ بِمَا أَرْدَتَ مِنْ مُوَلَّاكَ الْتَّدِيمِ فَانْتَظَرْ فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَوْ يَحْكُمُ إِنَّهُ عَلَى إِذْنِ
الْأَنْجَنِ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا بِإِنَّهُ بِإِنْ حَدَّ إِذَا أَوْلَ مِنْ آمِنَ بِالْبَيَانِ إِنَّكَ لَا تَكُنْ مِنْ يَهُونَ
فِي ذَلِكَ وَكَنْ مِنَ الْمُوقَشِينَ وَلَا تَتَنَظَّرُ إِلَى الْأَحْدَادِ وَالْأَسَادِ فِي هَذَا الْمَعَامِ بِلَّا يَحْقِنُ
بِهِ أَوْلَ مِنْ آمِنَ وَهُوَ الْأَمْيَانُ بِإِنَّهُ بِعَسْرٍ فَانْقَسَهُ وَالْأَقْيَانُ بِأَمْرِهِ الْمُبِرِّمِ الْمُسْكِيمِ
فَأَشَهَدُ فِي ظُهُورِ نَعْلَةِ الْبَيَانِ جَلْ كَبْرَ بِإِيَاهُ إِنَّهُ حَكْمُ لَا أَوْلَ مِنْ آمِنَ بِإِنَّهُ حَمْدَهُ رَسُولُ اللَّهِ
حَلْ نَسْبَنِي لَا حَدَّهُ أَنْ يَعْتَرِضَ وَيَقُولُ حَدَّهُ الْجَمِيعُ وَهُوَ عَرَبِيُّ اَوْ هَذَا سَمَّيَ بِالْجَسَنِ وَهُوَ
كَانَ مُحَمَّداً فِي الْأَسْمَاءِ لَا فِي نَفْسِ إِنَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَإِنَّ فَهْنَ لِهِ بِسِيرِ لَنْ تَنْهَرِ إِلَى الْأَحْدَادِ

و الا سماه بل تنظر بما كان حسنة عليه و هو امر الله و كذلك تنظر في الحسين على ما كان عليه من امر الله المقدمة المتعال بسلامة الحكيم ولما كان اول من آمن بايمانه في البيان على ما كان عليه محمد رسول الله لذا حكم عليه بالله وهو هو او بالله عوده و رجحه وهذا المقام مقدس عن اصحابه و الا سماه لا يرى فيها الا رسم الواحد الفرد العظيم ثم علم بالله في يوم الظهور لو يحكم على ورقه من الاوراق كل الا سماء من شأنه الحسين ليس واحدا ان يقول لهم وهم ومن قال ضرورة كفر بايمانه وكان من المشركون آياك آياك آياتك لا تكون مثل اهل بيان لأن اكرشهم قد ضلوا و اضلوا و نسوا عهده الله و سبوا الله و اشاروا بالله الواحد الفرد الخير و ما عسر فهو تعظيم بيان لام لهم عروفة بنفسه ما كفروا بظهوره في صدر اليمين المشرق المسيرة و اتهم لما كانوا نواة اذرا على الا سماء فلما بدأ اسم الله على بالابن عصت عليهم و ما عسر فهو في تلك الأيام و كانوا من الخاسرين و اخسهم لوعروفه بنفسه وبها ظهر من عصته ما انكره و نسبه بهم الاسم المبارك البديع الذي جعل الله سيف امره بين السموات والارضين و يفضل بهم الحق و ابدا حل من يومئذ الى يوم الذي يعم الناس رب العالمين ثم علم بان يوم الظهور يعود بكل الاشياء عما سوا الله و كلها في صدق واحد ولو كان من اعدائهم او اوناما و هذا العود ليس بغير فداء اولا بعد امر الله و ائمه هو الامر فهم ي يريدون بذلك القاعدة كلام الله على المكانت من سمع و احبابه انه من اعلى الحقائق ولو يكون من الذين

سچکون الرما و دمن هرچ من اولی اعیب دلو کیوں عند انناس دنیا و یکون
عند کست السوات والارضین فانظر بین الله فیما ترناه لکن وارسناه ایکن
ولاتنظر الی انحق و ما عنتہم و آن مشتمل اليوم کمش عینی پیشی فی خل شسر و میں ما
ھی وھل جی اشرفت یعنی و نیکر ولا کیوں من لست شرین لبی عرف اننس دن
یعرف ما حال ہیہ و بینها و بصیر فی نفسه و یغیر من المعرضین نہ اشان نہ
انحق دعهم بالنفس و قل لكم ما اردتم ولنا ما زید فسقا للعلوم المشرکین فهم عالم بذلک
ظہورا قبل حکم العود و احیات صلی الارواح فی يوم القيمة ولو ان لکل شئی عود و چی
و نکن آنا لاحب بآن ذکر ما لا ذکر فی اہیان لستاری رفع ضیح لبغضین فی رأیت یعنی
ما حال بین انناس و بارجحهم لیشید و اسلطنه الله و عزته و پیشر بوا من معین الکوثر و اسلیل
و ترشیح علییم بجوہ المعانی و یغیرہم عن حبس کل مشرک مریب

واما ما سلبت من العوالم فاعلم بان الله عوالم لانھا یہ بحالا نہایت لہا و ما چا
بھا احمد ان نفے بعدیم الحکیم تقىکر فی النوم و اقر آیۃ الاعظم بین انناس لعکیون
من المتفکرین پیشدا انک ترمی فی نومک امر افی لیں و تجدہ بعیشه بعد شته او
سنین او ازيد من ذلك او اقل دلو کیوں العالم اذی انت رأیت فیہ ما رأیت
هذه العالم الذي یکون فیہ زم مارأیت فی نومک کیوں موجودا فی نہ اعالم
فی صین الذي تراه فی النوم و یکون من اثہ ہیں مع انک ترمی امر الم کیکن

موجوداً في العالم ويظهر من بعد ادراحته بآن عالم الذي انت رأيت فيه ما زلت
يكون عالماً آخر الذي لا له أول ولا آخره وأنك ان تقول هذا العالم في
نفكت و مطونني فحيث با مر من لدن عزيز قد يرتكب ولو تقول بآن الروح لما تتجبر عن
العدان في النوم سيره الله في عالم الذي يكون ستره في سر هذه العالم الحق و
ان الله عالم بعد عالم و خلق بعد خلق وقد في كل عالم ما لا يحييه احد الا نفسه
المحسني العظيم و انك فكر فيها العينة كن لتعرف مراد الله ربكم و رب العالمين
فيك نسمة اسرار الحكمة و انما ما فهمنا لم يحن ان الذي احاطني من الذين خلقوا بقولي ان
انت من الساميين فهل من ناصر يصرني و يدفع عنى يوسف هولا المعرضين و هل من
ذى بصر ينظركم انت الله يصمد و يتقطع عن انتظاركم لانتم جميعكم و انك يا عبده نبي
عباد الله بآن لا ينكرو ما لا يعيده قل يا سلوا الله بآن لفتح على متكم ابواب
المعانى لتعرفوا ما لا عرفه احد و انت لهم المعلم الخوارزمي واما ما سمعت في اوامر الله
فاصن بمكانتها حدا في الكتاب حق لا ريب فيه وعلى الكل فرض بآن يعلمو بالتأزل
من لدن ستر عظيم ومن تذكره بعد عمله به ان الله برئ عنك و سجن برؤاسته لان
اشجار الشجرة هي او امره وليس يتجاوز عنك الا كل خاطل عليه واما احكامه حق لا ريب فيه
وهي اليوم في هذه العالم هي ورثاني ومن فاز به ليس نصره الله في الدنيا وبعد
الموت يدخله في جنة ارضها كارض السموات والارض ويجده منتهي حوريات العز والتقدير

فِي كُلِّ كُبُورٍ وَهُمْ دِيَشَرِقُونَ عَلَيْهِ فِي كُلِّ صِنْفٍ شَسْ جَالِ رَبِّهِ وَيَسْتَغْشِي مَنْهُ عَلَى شَأْنٍ
لَمْ يَقْدِرْ أَحَدٌ إِلَّا نَيْطَرَ لَيْسَ كَذَكْ كَانَ الْأَمْرُ وَلَكِنَّ أَنَّ سَرْ هَمْ فِي حِجَابِ غَلِيمٍ وَ
كَذَكْ فَاعْرَفْ أَنَّهَا رَوْكَنْ مِنَ الْمُقْنِسِينَ وَلَكِنْ عَلَى حِزْرَادِ عَنْدَ رَبِّكْ وَيَشِيدْ لَكْ
نَفْسَ أَمْرَاتِهِ وَنَهْيَهُ وَلَوْلَمْ يَكِنْ لِلْعَالَمِ حِزْرَادُ ثُمَّ لَكِنْ أَمْرَهُ تَعَالَى لَعْنَوْا فَقَعَالِي عَنْكَ وَ
عَلَوْكَ بَسِيرَ وَلَكِنَّ الْمُعْطَبِيَنَ لَمْ يَشِيدْ لَكَ الْعَلَلَ الْأَسْفَلَ لِحِزْرَادِ وَأَنَّا لَوْنَفَضْ ذَكْ
يَسْبَعِي اَنْ يَكْتَبَ الْوَاهِدَيْدَ . تَائِدَ اَسْخَنَ اَنْ لَقْلَمَ لَمْ يَحْرُكْ بِهَا وَرَدَ عَلَى صَاحِبِهِ وَيَسْكِنَ
وَابْكِي ثُمَّ تَبَكِي عَيْنَ الْمُطْهَرَةِ خَلْفَ سَرَاقِ الْأَسْمَا ، عَلَى عَرْشِ شَسْمَهِ الْعَلِيمِ وَأَنَّكَ صَفَتَ
قَدْكَتَ أَنَّا خَبَرْتَهُنَّ يَنْبَعِي الْحَكْمَةَ وَهُبِيَانَ لَتَنْتَقُّهُ بَيْنَ الْعَالَمِيَنَ اَنْ فَتَحَ الْأَنْ
صَلِيَّهُبِيَانَ فِي ذَكْرِ رَبِّكَ الْأَرْحَمَ وَلَا تَخْفَى مِنْ أَحَدٍ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ لَهُنْزِيزَ الْحَكْمِ
قَلْ يَا قَوْمَ اَنْ أَعْلَمُوا مَا عَرَفْتُمْ فِي هُبِيَانِ الْعَارِسِيَ وَمَا لَا عَرَفْتُمْهُ فَاسْتَلِوْمَ اَنْ نَهْأَى الَّذِي
الْحَكِيمُ لِيَسْتَبِينَ لَكُمْ مَا ارَادَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ وَأَنَّ عَنْهُ مَا كَسَنَهُ فِي الْبَيَانِ مِنْ لَدُنْ مَقْتَدِرٍ
قَدِيرٍ وَأَنَّا مَا سَلَّدْتَ فِيهَا أَخْبَرْنَا الْجَمَادِ حِينَ الْخُروجِ عَنِ الْمَرْأَقِ فِي أَنَّ شَمْسَ اَذْأَقَتْ
شَهْرَكَ طَيْوَرَ الْلَّيْلِ وَتَرْفَعَ رَايَاتِ اَسَارِي تَائِدَ قَدْ تَحْرُكَتِ الطَّيْوَرِ فِي تَلْكَتِ الْأَيَامِ
وَنَادَى اَسَارِي فَطَوْبَى لَمْ عَرَفْ كَانَ مِنَ الْعَارِسِينَ ثُمَّ خَبَرَ نَاهِمَ بِالْعِجلِ تَائِدَ
مَلَكَ مَا أَخْبَرَ نَاهِمَ قَدْ طَخَسَهُ وَلَا مَرْدَلَهُ الْأَبَانَ طَخَسَهُ لَأَنَّهُ جَرِي مِنْ أَصْبَحَ عَرَفَتِهِ رَبِّكَ
إِنْتَ فَاسْنَلَ اللَّهَ بَيْنَ كَحْفَكَ مِنْ شَهْرِ هُولَاءِ وَيَقْدِسَكَ مِنْ اِشْرَاعَتِ الْمَعْرِضِيَنَ

فأشد و تحرك لبصره الا مرد لا تفتت الى ما يحيى من افواه ملأ البيان خمس
لا يعرفون شيئاً و ما اطلقوا باصل الامر في هذه النهاية العظيم كذا كانت النهاية
والتعينات ما تغنى به عن ذكر العالمين والابهاء، عذريات وعلى الذين هم سمعون فو
في انتقامتك و مكون من ازاسين و احمد الله رب العالمين

لوح سید محمدی هجی

الاقدس الاعظم الامن الاعلى

ان يا اسمى ان حمد الله بما جعلناك امطار الفضل لما زعمت و في الاراضي السبعة
المباركة و جعلناك رب ربيع العصاية لما غرسناه من الاشجار البديعة المنستة هذا
فضل لا يعاد له ماثق في الامكان و سقيناك رحيم السبيان من قدم الطاف كربلا
الرحم و هو صدرا الفغم المقدس الذي اذ فتح ابرتها المكبات و تحركت الموجودات
ونفخت الورقا بذا الكثرة الحسوان لمن في الابداع و ارسلنا اليك في كل ثراه اجمعين
عرف الرحمن من بذا الفرع المتحرك على من زنك العزيز المختار تما شهادتك لتوبيخ
اليه الوجود من الغيب والشهود لسته اه طارا الى المعصيه الاقصى ستم الله في
تنطق السدرة المستنی آللها الله آللها العزيز الوهاب طوبى لك لما كنت سارا
في علا و انت و كنت آية الفرج والطيسنان لا هل الهماء الذين تعطوا عما سواه و

توجوا بالقلوب إلى إلها شطر الذهني أضاعت الآفاق ورمت عيهم ماترشح حيميك
من مواعيدها الجبارية احاط من في الأكونان نست الذهبي عرفت نصراته و
عييه بالحكمة والبيان قل ان نصري هو تبليغ امرى هن ما هنت به باللوح هن حكم الله
من قبل ومن بعده قل ان اعرفوا يا أولى الانصار ان الذين جنحوا عن الحكمة
او نكث ما عرفوا نصراته الذي نزل في الكتاب قل آتقو الله ولا تخسدوه
والارض حندوا ما أمرتم به من لدن رحيم العصير العذام اته عذم النصر وملئكم بعذاب
من يعترف بهنون الذين هاموا في هنها الشهادات ان يا اسمى ان اتقى المحنات
مرة اخرى من هذه القبح الذي بهجرت البخار ثم اضرم في قلوبهم ان تشتعلة
الملائكة من هذه السدرة الحسر آت يقوم من على الذكر والاشدنا بين عذاب الاوبيان
قد حضر منك لدمى العرش كتب شئ قرئناها بعض من عندنا ونزلنا لكل سبع
كان فيها ما اهتزت به العقول وظارت الارواح واسمعناك في شهر الاجيال الطوار
الورقات وتفصيات العداد التي تعنى الافنان كذلك تحركت يراعته الله
عن ذكرك لذكرنا سبعاً جداً بيان الذي جعله الله مطلع الآيات طبع لا يضر
ارتفعت فيها ذكراته ولاؤان فازت باصعاد ما نزل من سعادتنا يه ربنا الرحمن
وص العباود بما دصيناك لم ينعوا نفسهم عما نهوا عنده في اتم البيان ان الذين
يرتكبون ما يجده في الفتنة بين البرية هن هم بعد واعن نصراته وامرها الامر

من المفديين في لوح جسد الله مطلع الالواح قل أنا لو زرید لشصر الا مر بخلقه من
عذاباً ائمته المقدمة القهار لواراداته ليخسر من عرين القوه عضفر القدرة
وزرار زائر أسمى بزم الرعد العاصمه في الجبال ائمته سبقت حمتنا قد ناما
انصرفي الذكر واببيان ليغزو زلکت عبادنا في الارض حسد من فضل الله عليهم
ان تركب لعناني المتعال قل خافوا الله ولا ترتكبوا ما يمحن به اصحابي في المدکات
کذلک يامرکم فهو اعتمد اذی منه تحرك القلم اهل علی في مصار احكمة والمعجزات
کبر من قبلي صلی وجده الذين تسبح بهم نصرة ابهمها ثم ذکر هم بهذه الذکر الذي به فرت
عيون الابرار انتا الجھن عیکن وعلی من تركت بجهل الله المترسل الآيات ...

باری جمیع من في ایمان را از امور فتنیه و فساد و نزاع و شؤونات که سبب خدا
تفکه یشود منع فشر نماید آنچه ایام مظلوب است تبلیغ امر بوده مشدّ توکسی که بجهل
بعض از امور قیام نموده و مینماید اگر بر تبلیغ امر قیام نماید عقریب بکل اهل آن دیار بردا
ایمان فائز شوند کیت آید در لوح جناب نبیل اهل قائن نازل اگر کسی سعادوت آن آید
فائز شود مخی نصر را در آن نماید قل این ابیان چو هر طیب الخود و الاعتدال
آما الخود متعلق باللطاقه واللطاقه مسوط بالقلوب الفراقة الصافيه و آما الاعتدال
و تزوجه با حکمة ائمته زنانه في الزبر و الالواح یا اسمی بیان الخود میطلبد چه اگر ناگه
نمایش مورث شخواه بود و الخود آن متعلق باتفاق طیبه و قلوب صافیه بوده و همین

اعتدال مطلب است چه اگر اعتدال نباشد سایع سخن خواهد شد و در اول براعت این قیام
نماید و اعتدال است براج بیان است بحکمت آنی که در زبردالواح نازل شده
و چون جو حسره دارایی این دو شیوه شده است جو هر فاعل که علت و سبب کلیه
است از برای تطبیق وجود و اینست مقام نصرت کلیه و غلبه الیه هنرمندیان
فائز شد او قادر بر تبلیغ امر الله و غالب بر افراد و عقول عباد خواهد بود یا اسما
شمس بیان از مطلع و حی حسن بصیری در زبردالواح اشراق فرموده که علکوت یعنی
و حیر و دست تیان از اوران باطن و اهستراز و اشراق است و لکن انسان کشته هم
لایقیون اینکه مکرر مقام نصر و اتصار از قدر قدر جاری شده و مشود مقصود آنست که
سیاد احیاء اند به اموری که فشار فتن و فساد است قیام نمایند جمیع باید در صدد نصر
امر اصله برآیند بعثتی که ذکر شد و این افضل است مخصوص احیاء او تاکل متعاری که میزبان
من احی نفاس فقد ایسی انسان مس جمیعاً فائز شوند و غلبه ظاهره تحت این مقام بوده و خواهد بود
و از برای او وقتی است معین در کتاب آنی آن یعلم و نیز بر سلطانه از له والقوته
الغالب المقدر العظیم کیم و باید نفوس مقدمة تفکر و تدبیر نمایند در گیفتگیت تبلیغ
و از کتب بدینه الیه در هر مقام آیاتی و حکماتی خط نمایند تا در حین بیان در هر مقام
که اقتضان نماید برآیات آنی ناطق شوند چه که است اگر عزم و علم اکبر فتحم شنازیکه
سایع را محال و قفس نماند لعمی این امر بشائی ظاهر که مقتله میس کل مل و وجود خواهد بود

اگر فضی درست تفکر نماید مشاهده میشاند که از برای احمدی مفتری نبوده و نیت
و کتاب اقدس شبانی نازل شده که جاذب و جامع جمیع شرایع الایمه است
طوبی للتعاریف طوبی للعارفین طوبی للتفکرین طوبی للتفکرین و به انباطی
نازل شده که محل راقبل از اقبال احاطه فرموده سوف یغیر فی الارض سلطانه و
نفوذه و قدر اوه ان ریکت لهو العلیم الجبیر ان یا اسمی ان استمع ندانی من
شطر عرشی آنچه بحیثیت ان یذکر کن فی کل الاحوال بما وجد کن قائمًا علی ذکر و بین
الرجال ان ریکت یکت الوفاء فی ملکوت الانشاء و قدر مه علی اکثر الصفا
آنکه لهو المقتدر القدير ثم علم آن اسماعیل ما اشتیت فی مناجاتکن مع آنکه ریکت
العلی العظیم طوبی لکن بما اققرت امورک عن هنوز الامر المبرم العزیز
الحکیم نشن آنکه بانجیل ندانک مخاطبیس الأسماء فی ملکوت الانشاء تصرعن
الیک المکانات من غیر قصد و اراده آنکه لهو المقتدر حملی ما یشان لا آله الا ہو المتعال
الامنی الائمه الارفع الاعیان الاجل الراکرم العلیم الجبیر

لوج برھان

هُوَ الْمُقْتَدِرُ بِالْعِلْمِ الْكَافِي

قد أحاطت أرياح البعضاً سفينة البحار، بما اكتسبت أيدي الطالمين
باباً تسر قد فتحت على الذين ناج لهم كتب العالم وشهد لهم فاتر الأديان كلها و
أنك يا أيها البعيد في حباب غريب تأله قد حكت على الذين جسم لاح أفعى لا يجا
يشهد بذلك مطلع الوحي ومحاصرة أمر ربك الرحمن الذين انقووا أرواحهم
وماعنة هم في سبيلاً المستقيم قد صاح من خلذك دين الله فيما سواه وإنك
تتعب وتكون من الفرسين ليس في قلبي لعنةك ولا بعضاً أحد من العباد
لأن العالم رياك وأمثالك في جهنم سين إنك لو أطعنت على ما فعلت لفتحت له
نافذتك في النار أو خرجت من البيت متوجهًا إلى الجبال وفتحت إلى أن حررت
إلى مقام قدر لك من لدن مقدرة تدير يا أيها المولى حرم أخرق محبات لطعن

وَالاَوْحَامِ تُرَى شَسَّ الْعَدْمِ مُشْرَقَةً مِنْ هَذَا الْأَقْبَلِ الْمُنْيَرِ قَدْ خَطَّتْ بِصَفَّةِ الرَّسُولِ
وَلَكَنْتَ اَنْكَتْ نَصَرَتْ دِينَ اللَّهِ كَذَلِكَ سَوَّلتْ لَكَ نَفْسَكَ وَأَنْتَ مِنَ الْغَافِلِينَ
قَدْ احْسَرَقَ مِنْ فَعْلَكَ قُلُوبُ الْمُلْأَاءِ الْأَصْلِيِّ وَالْمُلْكِ طَافُوا حَوْلَ امْرِ اَنْدَرْبَ الْعَالَمِينَ
قَدْ وَابَ كَبُّدَ اِبْسَتوْلَ مِنْ ظَلَمَكَ وَنَلَحَ اَحْلُ الْعَرْدَوْسِ فِي مَقَامِ كَرِيمٍ لَعْفَ
بَاشَهْ بَاشَيِّ بِرْهَانِ اِسْتَدَلَ عَلَمَاءِ الْيَهُودِ وَأَنْتَسَوْلَهْ عَلَى الرَّوْحِ اَذْأَتِي بِالْحَقِّ وَبِالْجَنَاحِ
اَنْكَرَ الْغَرَبِيُّونَ عَلَمَاءِ الْأَصْنَامِ اَذْأَتِي مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ بِكِتَابِ حُكْمِ بَنِي اَحْقَنَ وَالْمُطْلَلِ
بَعْدَ اَنْصَارِهِ بِنُورِهِ ظَلَمَاتِ الْاَرْضِ وَأَنْجَزَتْ قُلُوبُ الْعَارِفِينَ وَأَنْكَتْ اِنْتَدَتْ
اِلْيَوْمَ بَا اِسْتَدَلَ بِرَحْلَاهَا اَبْجَلَ فِي ذَلِكَ اَعْصَرِ شَهِيدِ بَذَلِكَ مَا لَكَ مِنْ رَغْلِ
فِي هَذَا السَّجَنِ الْعَلِيمِ اَنْكَتْ اَقْدَسَتْ بَهْمَلْ سَبْقَتْمِ فِي اَنْظَلَمِ وَلَكَنْتَ اَنْكَتْ نَصَرَتْ
الْدِينِ وَدَفَعْتَ عَنْ شَرِيعَةِ اَنْهِيَرِ الْعَلِيمِ حَسْكِيمَ وَنَفْسِهِ اَسْقَى بَعْثَ منْ ظَلَمَكَ اَنْهِيَرَ
اَكَبَرَ وَتَصْبِحُ شَرِيعَةُ اَنْهِيَرِ الَّتِي بِهَا سَرَّتْ نَسَاتِ الْعَدْلِ عَلَيِّي مِنْ فِي اَسْمَاتِهِ
اَلْأَرْضِينَ هَلْ لَكَنْتَ اَنْكَتْ رَبِّكَتْ فِيهَا اَفْتَيَتْ لَا وَسَلْطَانُ الْاسَّاَيِّشِ يَهْدِي
بِنْجَرَ اَنْكَتْ مَنْ عَنْهُ دَلَمَ كُلَّ شَيْئٍ فِي لَوْحِ حَمِيلٍ قَدْ قَتَيَتْ عَلَى الْذَّمِيْحِيِّيِّينَ اَنْقَاتَ
يَلِيْكَتْ قَلَمَكَ يَشِيدَ بَذَلِكَ قَلْمَنَ اَنْهِيَرَ الْأَعْلَى فِي مَقَامِهِ اَلْمُسِيْعِ يَا اَنْجِيْلَ الْعَالَمِ
اَنْكَتْ مَارِيَتْنِي وَمَا حَاشَرَتْ وَمَا اَنْتَ مَسِيْنِي قَلَمَنَ اَنْ فَعِيْفَ اِمْرَتْ اَنْهِيَرَ
بَسِيْنِي حَلَّتْهَبَتْ فِي ذَلِكَ هُوَاكَ اَمْ مُوْلَاكَ فَاتِتْ بَآيَةَ اَنْ هَنْتَ مِنَ الْقَادِقِينَ

الملائكة أتتكم العبرى ثم اتفق سمع فوادك لتشعر ما تطرق به السدرة التي ارتفعت
بما يحيى من ربي انتدابه سرير الهمجىء ان السدرة سمع ما ورد عليه من خلائقه واعتنى
امثلة كانت تساوى باعلى الدرجات وتدعو الكل الى السدرة المشترى والاتفاق الاعلى طوني
لنفس رأت الآية الكبيرة ولا ذكر سمعت نداءها الاصلى وويل لكل معرض لهم يا ايها
المعرض بالسده لورى السدرة بعين الانصاف كترى آثار يوسفى في اف نهاداً واغصاناً
دوا راقها بعد ما خلقك الله لعرفاناً وخد متها فنكل عقل قطع نظرك و تكون من
الثانية نفست آثارنا فف من خلائق فاعلم ثم أيعنى آثار فى أول يوم فيه ارتفع
صرىء اعمى الاعلى بين الارض والسماء انقضى ارواحنا واجسادنا وابهاننا واموالنا
في سبيل الله العظيم وتفخر بذلك بين اهل الاشرار والملائكة الاعلى شيمه بذلك ما
ور عليهما في هذا القراط المستقيم تامة قد ذات الآباء وصلحت الاجساد ونفكت
الآلام والآبهار كانت ناطرة الى افق عذابة رجح اشيه بصير كل زاد ابداً
زداً و اهل البهاء في جهنم قد شهد بهم ما انزله الرحمن في القرآن يقوله «فَقُتُلُوا الموت
ان كنتم صادقين» حل الذي خط نفر خلف الاجابه خير امم الذي انقطع في
سبيل الله انصاف ولا ينكرون في تيه الکذب لمن الهايين قد حفتهم كوشة مجده الرحمن
عن شان ما نعمت مداعع العالم ولا يوف الامر عن التوجيه الى سحر عطا رجس المعلم
العظيم تامة ما اعجز في ابداء و ما اضفني اعراضي لعنة البعثة و انطق امام الوجوه

قدْ قَعَ بَابُ النَّفْلِ وَأَتَى مَطْلُعُ الْعَدْلِ بِآيَاتِهِ وَضَحَّاتِهِ وَجَمِيعِ بَاهِرَاتِهِ مِنْ كُلِّ
الْمُتَعَدِّدِ الرَّسْتَرِ احْضُرِينِ يَدِي الْوَجْهِ لِتَسْمِعَ إِسْرَارَ مَا سَمِعَهُ أَبْنَ عَمْرَانَ فِي طَرِيقِ
الْعِرْفَانِ كَذَلِكَ يَأْمُرُكَ شَرْقَ خُورَ رَبِّكَ الرَّحْمَنَ مِنْ شَطْرِ سَجْنَهُ بِعِظَمِهِ تَبَكَّرَ
إِرْبَيْثَةُ أَقْرَأَ مَا نَزَّلَهُ اللَّهُ رَسِّيْسُ الْأَعْظَمِ مَكَّتَ الزَّوْمَ الَّذِي حَسْبَنِي فِي حَمْدِ الْحَسْنِ
الْمُتَيْمِنِ تَطَلَّعَ مَبَاعِدَ الْمَطْلُومِ مِنْ لَدِيِ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْعَصِيِّ وَنَجَّيْرَ تَفَرُّجَ بَهَا
تَرَى هُجُّ الْأَرْضِ وَرَادِكَ أَنْتُمْ أَشْعُوكَ كَمَا أَتَيْتُكُمْ قَوْمَ قَبْلِهِمْ مِنْ سَمَّيَ سَجْنَانَ الَّذِي
أَفْتَى صَلَحَ الْأَرْوَحَ مِنْ دُونِ بَيْسِيَّةٍ وَلَا كَتَابَ نَسِيرَ إِنْفَرَأَتِكَابَ الْأَيْقَانُ مَا نَزَّلَهُ إِنْ
مَكَّتَ بَارِسِيَّ وَأَشَارَ لِتَطَلَّعِهِ مَا قَضَى مِنْ قَبْلِ وَتَوْقِنَ بَاهْنَاهَا مَا دَرَدَ مَا اغْسَادَ فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ اصْلَاجِهَا أَنْهَا نَذَرَ الْعَبَادَ خَالِصًا لِوَجْهِ اللَّهِ مِنْ شَاءَ فَلَيَقُولَ وَمِنْ شَاءَ فَلَيُعَرِّضَ
أَنْ رَبِّهَا الرَّحْمَنُ لِهُوَ الْفَقِيرُ الْمُجِيدُ يَا يَعْشِرَ الْعَدَدَاهُذَا يَوْمٌ لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَا،
وَلَا هُنْ مِنَ الْأَسْمَا، الْأَجْدَدُ الْأَسْمَاءُ الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ مُنْظَهًّا إِمْرَهُ وَمَطْلَعُ اسْمَاهُ الْأَحْسَنِي
لَمْ يَنْفَعْهُ مِنْ فِي عَوْنَاتِ الْأَشْيَا، نَعِيَّا لَمْ يَنْفَعْهُ مِنْ وَجْدَ عِرْفَتِ الرَّحْمَنِ وَكَانَ مِنَ الْأَرْجَيْنِ وَ
لَا يَنْفَعُكُمْ الْيَوْمَ عَلُوُّكُمْ وَنَسْنُوكُمْ وَلَا زَفَارُكُمْ وَغَزَّكُمْ وَدُخُولُ الْخَلَ وَرَادُكُمْ مَقْبِلُينَ إِلَى
رَكْلَمَةِ الْعَدِيَّ الَّتِي بَهَا خَلَقَتِ الرَّزْرَ وَصَفَّ وَهُدَى الْكَتَابُ الْمُبِينُ .

يَا يَعْشِرَ الْعَدَدَاهُذَا يَوْمٌ لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءٌ مِنْ قَلْمَنْتَشُونَ وَالْأَوْهَامِ تَانَهُ قَدْ هَرَتَ
شَمْسُ الْعَدِيَّ مِنْ أَفْقِ الْيَقِينِ يَا يَابِسَهُ اتَظَرَّثُمْ أَذْكُرُ مَا نَطَقَ بِهِ مُؤْمِنُ الْكَافِرِ مِنْ قَبْلِ

وَتَعْلَمُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اسْتُ دُوتَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُنْ
كَاذِبًا فَعَلِيهِ كَذَبَهُ وَإِنْ يَكُنْ صَادِقًا يَصْبِكُمْ بِعِصْرِ الدُّجَى يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَحِدُّ
مِنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ۝ يَا أَيُّهُ الْغَافِلُونَ كَنْتَ فِي رَيْبٍ حَمَانْخَنْ عَلَيْهِ أَنَا
نَشَهِدُ بِمَا شَهِدَ اللَّهُ قَبْلَ خُلُقِ الْهَمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الرَّوَابِطُ
وَنَشَهِدُ أَنَّهُ كَانَ وَاحِدًا فِي ذَاتِهِ وَوَاحِدًا فِي صَفَاتِهِ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَبِهٌ فِي الْإِبْدَاعِ وَلَا سَمِّيَّ
فِي الْأَخْرَاجِ قَدْ أَرْسَلَ الرَّسُولَ وَأَنْزَلَ الْكِتَابَ لِيَتَبَشَّرُوا بِالْخُلُقِ الْمُبَارَكِ سَوَادُ الْأَصْرَاطِ هُلْ
الْمُسْلِمُونَ أَقْبَعُ وَغَضَّ الظَّرْفَ عَنْ فَعْلَكَ أَمْ أَخْذَهُ الْزَّعْبُ بِمَا عَوَّتْ شَرَذَمَهُ مِنْ
الْأَذْنَابِ ۝ الَّذِينَ نَبَذُوا أَصْرَاطَ اللَّهِ وَرَاهُمْ وَاحِدَةً وَأَسْبَلَكَ مِنْ دُونِ بَيْتِهِ
وَلَا كِتَابٌ ۝ أَنَا سَمِعْنَا بِاَنْ مَالِكَ الْأَيْرَانْ تَرْتِيقَتْ بِطْرَازِ الْعَدْلِ فَلَمَّا تَوَسَّنَا
وَجَدْنَا كَوْمَطْلَعَ الْفَلَمْ وَشَارِقَ الْأَعْسَافِ ۝ أَنَّمَرْيِ الْعَدْلِ تَحْتَ مَخَالِبِ الْفَلَمْ
نَسَأَلَ اللَّهَ بِأَنْ يُخْيِصَ بِقُوَّةِ مِنْ عَنْدِهِ وَوَسْلَطَنَ مِنْ لَدُنْهُ أَنَّهُ لَهُ مُهِيمِنْ صَلَّى
فِي الْأَرْضِينَ وَالْهَمَوَاتِ ۝ لَمْ يَسِّرْ لِأَحَدِنَ يَعْتَرِضَ عَلَى خَصْسِ فَهِيَا وَرَدْ صَلَى اِمْرَأَهُ
يُبَيِّنِي بِكُلِّ مِنْ تَوْجِهِ إِلَى الْأَقْرَبِ الْأَعْلَى إِنْ تَمْتَكَنْ بِجَلِيلِ الْأَصْطِبَارِ وَتَوْكِلْ عَلَى اللَّهِ
الْمُهِيمِنِ الْمُخْتَارِ ۝ يَا أَيُّهَا إِنَّهُ أَشَرَّ نُوَامِنْ عَيْنِ الْحَكْمَةِ وَسِيرَدِهِ فِي رِيَاضِ الْحَكْمَةِ وَ
طَيِّرَهُ فِي هُوَادِ الْحَكْمَةِ وَتَلَمِّذَهُ بِالْحَكْمَةِ وَهَبْسَيَانْ كَذَلِكَ يَأْمُرُكُمْ رَبُّكُمْ لِعَسِيرِ الْعَدْلِ
يَا بَاسِتَرْ لِتَطْلُقَنِ بِعَزْكَهُ وَاقْتَدِرْكَ ۝ مَثَلُكَ كَشْلِي بِقُوَّةِ أَثْرَلَشَسِ عَلَى رَوْسِ

ابجیال سو فید کهها الزوال من لهی اند العی المتعال قد خشند عزیک و عزیک
و خدا نا حکم به من عشد و اتم الالواح آئین من حارب اند و آئین من جادل باشی
و این مین اعرض عن سلطانه و این الذين قسدو اصفياء و سکوا و ماد او لیسا نظر
تعل تجد نقایت اعمالکت یا ایها اسجاں المتاب بکم ناخ الرسول و صاحت بیتل
و خربت الدیار و اخذت الخدث کل القطراء یا مشرب عسدا کم سخط شان الملة
و نکس عالم الاسلام و مل عرش بعظیم کهنا اراد ممیزان تیک بیارتفع بر شان
الاسلام و ارتفعت صویقا و کم بذلک منع عما اراد و بقی المکت فی خران کسر و نظرها
فی مکت الرؤم آنہ ما راد و احرب و کن ارادها امثالکم فهم استعدت نازها و ارتفع
لهمبا صفت الدوّله والملة پیش بذلک کل مصنف بصیر وزادت ویدها
اکی ان هشی الدخان ارض السر و من حولها بیفسه ما اترکه الله فی لوح آریس
کذلک قصی الامر فی الكتاب من لهی الله المیمن العیوم آنکه و آنکه جهون
یا قلم الاصنی و غ ذکر الذنب و اذکر آرقبا اتی بعلمها ناحت الاشیا و ارتفع
فرانص الا ویس کذلک یامرک مالک الا سما و فی هشی المقام لمحمد قد صاف
من خلک البیول و تعلق آنک من آن الرسول کذلک شوکت کک نیک یا یها
المعرض عن اندربت ما کان و ما یکون ابغضی یا ایها آرقبا باقی حبرم کدغت
انکه الرسول نهبت اموالهم اکفرت بالذی خلقک با مرد کم فیکون

قد فعلت يا بني ارسول ما لا فدلت عاً و ثمود بصلح دخود ولا اليهود بروح الله
مالك الوجود انكرا آيات ربك التي اذرت من سعاد الامر خضعت لكتاب
العالم تغيرت تخلصت بغيرك يا ايها الغافل المردود سوف تأخذك نفحة
العذاب بما اخذت قوما قبلك يتضرر يا ايض المشرك يا الله مالك الغيب والشهود
هذا يوم خبر رب الله بسان رسول تغرك تعرف ما اترد از جهن في الشرقان وفي
هذا اللوح المسطور هذا يوم فيه اتي مشرق الوجه بآيات بيئات عجز عن احصائها
المحسون هذه ايوم فيه وتجده كل ذي شئ عرف نسمة از جهن في الامكان وسرع
كل ذي بصر الى فرات رحمة ربها مالك المدوك .

يا ايض الغافل يا الله قد حرج صدیث الدج والدج توجه الى مقر العبد
و ما حرج بما اكتسب يدك يا ايها المبغض لبعضه شهود انكنت يا شهادة يحيط شأن الامر
لا والله جبل الله فحيط الوجه ان انت من الذين هم نفقون ويلك
يا ايها المشرك يا الله ولذين اشحذوك بما ما لا نفس من دون بيته ولا كتب بشهود
كم من ظالم قام على اطفاء نور الله قبلك وكم من فاجر قتل ونسب الى ان ناحت
من خلق الاف دة والنفوس قد غابت مشى العدل بما استوى ب Skyl انظم على كتب
البعض او لكن القوم هم لا يشعرون قد قتل ابناء ارسول ونسب ابوالهم قتل جمل
الاموال كفرت يا الله ام مالكها على زعمك بصفت يا ايها ايجا حل المحبوب قد اهدا

الاعراف ونذرت الانصاف بذلک ناحٰت الاشیاء وانت من الغافلين
قد تقدّمت اكبير ونسبة القغير حل تطهير الاتک تاملن ما جمعته بالظلم لا وفني كذلك
يُنبرك اخیر تامه لا يغتنيك ما عندك وما جمعته بالانصاف يشهد بذلك حکمة
العظيم قد قدرت على اطلاعك فوراً امر سوف تتحققه ذرک امر امن عنده انه هو المعتقد
القغير لا تغيره شئونات العالم ولا سلطه الامم يغسل ما يشأ بسلطانه ويحكم ما يريد
تذكر في ذلك قدرت انتها من كهیوان رفعها از همن الى مقام نطق السن العالم
بذكرها وشخاص انة فهو المهيمن على من السموات والارض لا اد الا وهو العزيز
العظيم كذلك زينيا آفاق سماء اللوح بشهود الكلمات نبياً من فاز بحص و
استقام بآثارها وليل للمرضين وليل للمنكريين وليل
للغايفين احمد تقدرت العالمين

کتاب عصدمی

اگر افق اعلی از تصرف دنیا خالیست و لکن درست ران توکل و تقویض از برای و راست میراث مرغوب لا عدل نه کذا شتیم همچوئی گذشتیم و برخی سیفر و دیم دیم اند و در دست خوف مستور و خطر مکنون انتظروا ائم اذکرو اما از زله الرحمه نه الفرقان لا ویل لکل هسته لزمه الذي جمع مالاً وعدوه ، ثروت عالم را و فانی نه آنکه راقی احتمد نماید و تغیر بپردازی عین هسته نبوده و نیست مگر حمل قدر معلوم مقصود این مظلوم از حمل شدند و باید و از زال آیات و اظهار بسیارت اخحاد نما ضعیفیست و بخوا بوده که شاید آفاق افسد و اهل عالم بتورا تفاوت منور گردد و با سایش حقیقی فائز و از افق لوح الکنیتیه این بین لاسخ و مشرق باید کل بآن ناظر باشند ای هی عالم شمار را و صیت یعنیم با آنچه سبب ارتفاع مقامات شماست تبعقی به شکن نمایید و بدیل معروف شبک کنید بر اتنی سیگ کویم سان از برای ذکر خیر است اور ا

بگفتار زشت می‌لاید عفانه عما سلف از بعد باید کل مانعی تکلم نماید
از لعن وطن و مایتگرد بـالـاـنـسـانـ اـجـتـابـ نـایـدـ مقام انسان بـرـگـستـ
چـهـیـ قـبـلـ اـینـ کـهـ عـلـیـ اـرـشـنـ قـلـمـ اـبـیـ ظـاهـرـ اـمـرـوـزـ رـوـسـیـتـ بـرـزـکـ وـبـارـکـ
آـنـچـهـ درـاـنـسـانـ سـتـورـبـودـهـ اـمـرـوـزـ ظـاهـرـشـهـ دـمـشـودـ مقام انسان بـرـگـستـ اـکـرـ
بـحـقـ وـرـاسـتـیـ تـشـکـ نـمـایـدـ وـبـرـ اـمـرـ ثـابـتـ وـرـاسـخـ باـشـهـ اـنـ حـسـیـقـیـ بـثـابـدـ اـسـانـ
لـهـیـ لـرـحـمـ مـشـهـودـ شـمـ وـقـرـمـ سـعـ وـبـصـرـ دـاـبـیـمـ اوـاـخـلـاقـ سـیـرـ وـمـضـیـهـ مـفـکـرـ
اـعـلـیـ المـقـامـ وـآـثـارـشـ مـرـقـیـ اـمـكـانـ هـرـقـبـلـ الـيـوـمـ عـرـفـ قـمـیـسـ بـایـفـتـ وـتـقـبـلـ طـاـهـ
پـافـقـ اـعـلـیـ توـجـهـ نـوـدـ اوـاـخـلـ جـبـاـ دـصـیـعـهـ حـمـراـ دـذـکـوـرـ حـنـ قـدـحـ عـنـایـیـ بـاـسـیـ ثـمـ بـخـرـ
سـنـ بـدـکـرـیـ بـهـسـرـ زـیـرـ الـبـیـعـ اـیـ اـهـلـ عـالـمـ مـهـبـ اـکـنـیـ بـرـایـیـ صـبـتـ وـآـخـادـهـ استـ اوـرـ
سـبـبـ عـدـادـتـ وـاخـتـارـ فـنـانـیـهـ نـرـدـ صـاحـبـانـ بـصـرـ دـاـلـ مـنـظـرـ کـبـرـهـ آـنـچـهـ سـبـبـ
خـلـطـ وـغـلـتـ رـهـتـ وـآـسـایـشـ عـبـادـاـتـ اـزـ قـلـمـ اـعـلـیـ نـاـزـلـ شـدـهـ وـلـکـنـ جـبـاـلـ اـرضـ چـوـکـ
مرـبـایـیـ نـفـسـ وـهـوـسـنـدـ اـرـجـمـتـهـایـ بـالـغـهـ اـکـیـمـ حـسـیـقـیـ خـافـنـهـ وـبـطـنـوـنـ وـاـوـهـامـ نـاطـقـ وـ
عـاـمـلـ بـاـوـلـیـاـ اـتـهـ وـاـنـاـرـ طـوـکـ مـنـظـهـرـ قـدـرـتـ وـمـطـالـعـ عـرـتـ وـثـرـوـتـ حـشـهـ
درـبـارـهـ اـیـشـانـ ذـحـاجـهـ حـکـومـتـ اـرـضـ بـهـاـنـ نـفـوسـ عـنـایـتـ شـدـ وـقـلـوبـ رـاـزـبـرـ
خـوـدـ مـقـرـرـ دـاشـتـ تـرـاعـ وـجـدـاـلـ رـانـیـ سـنـرـمـوـدـ نـمـیـ عـلـیـمـاـ فـیـ الـكـتـابـ بـهـاـ اـمـرـانـدـیـ
بـهـاـ اـنـظـهـوـرـ اـلـعـنـسـ دـعـتـهـ مـنـ حـکـمـ الـمـحـوـ وـزـنـهـ بـطـرـاـزـ الـاـشـبـاتـ اـنـهـ بـهـاـ عـلـیـمـ اـکـیـمـ

ظاهر حکم و مطابع امر که بطریق عدل و انصاف مرتباً نسبت برگل احانت آن نهاد
لازم طوبی لله مراد و لسلسله آنی البها او نکت انسانی بین عبادی و مشارق
احکامی بین فلسفی صیم بیانی و رحمتی و فضیلی الذی احاطه وجود در کتاب اقدس در
این مقام نازل شده آنچه که از آفاق کمالاتش انوار خیش الکمی لامع و ساطع و شریف است
یا اخلاقی در وجود قوت علیمه و قدرت کامله مکنون مستور به او و جلت آنکه داد او ظهر
باشید نه با اختلافات ظاهره از او و صفتیه الله آنکه باید اخلاق افغان و مسلمین طرا
بعض علیهم ناظر باشد از نظر و ما اترناه فی کتابی الا قدس او غیر سحر الوصل
و قضی کتاب المبد فی المآل توجوا ای من اراده الله الذی اشعب من هذالاصل
القدیم مقصود از این آیه مبارکه خشن علیهم بوده کذلک اظهر نام امر فضلاً من
وان انصاف الکریم دقت در ائمه مقام الحسن لاکبر بعد مقامه آنہ هو الامر اسکیم
قد اصطفینا الا کبیر بعد الا عظیم امر امن لدن علیهم خسیر صفت اخلاقان برگل لازم ولکن
ما قادر اند همچنان اموال انسانی یا اخلاقی و افغانی و ذوی قرابة تو صیکم
تقوی اند و معروف و بمانیم و بایترتفع به مقاماتهم برآتی میکویم تقوی سردار عظیم
است از برای نصرت امر الکمی و حسنه و یکه لایق این سردار است اخلاق و اعمال شیوه
ظاهره فرضیه بوده و هست گروای عباد اسباب نظم را سبب پرشانی منماید و
فت ائمہ در این احتلاف مسازید امید آنکه اهل حجت بخلقه نمیکرد قل کل عنده

ناظر باشند و این کلمه علیاً بثابه آمده است از زبان اخوان نارضیه و بعضی که در
فلوپ و صد و مکنون و مخنوون است احزاب مختلفه از این کلمه واحده نور
اشحادستیقی فائز می شوند آنکه یقین احتج و حیدری نسبیل و هؤالمقدار العزیز محیل
احترام و علاوه اخسان بر کل لازم لاعتنی از امر و ارتفاع کله و این حسکم اقبال
و بعد در کتب آنکه ذکور و مسطور طوبی لمن فائز بنا امر به من لدن آمر تدمیم
و همین احترام حرم و آنکه و اخنان و مستحبین روز سیکم سپتامبر الامم و حمل اعالم
از ملکوت بیان مقصود عالمیان نمازی شد آنچه که سبب حیات عالم و نجات ام است
صانع فسلم اصلی را بگوش صیدقی اصناف نماید آنها خیر لكم
وعالی الارض یشهد بذلك کتابی العزیز البیع.

لوح ارض با

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حمدًا لمن تشرف ارض البا، بدت دم من طاف حوله الاسماء، بذلك ثبتت
الذرات كل المكنات بما طبع ولاح دخرا وشرق وخرج من باب السجن
وافقه شرس حابل غصن انه العظيم وسر الله القوم انت لهم متوجهين الى مقام
آخر بذلك تكدهت ارض السجن وفرحت اخرى تعالى تعالى ربنا فاطر السما
وخلق الاشياء، الذي سلطانه فتح باب السجن بسلفيه ما انزله في الالواح من
قبل انه لرب المقدرة حل مارث، وفي قبضته ملوكوت الانشاد، وهو المعتد بالعلم
الحكيم طوي ثم طوبى لا رض فازت بقدوسه ولعین قرت بجماله وسمع تشرف باصغها
نداءه وتقىب ذاق حلاوة حبه واصدر حسب بذلكه ولعلهم تحرك على شفاعة وملوح حل
آثاره نسأل الله تبارك وتعالي بان يشرقا بعافية فتيرها انه هو اسامي رب المقدرة الحبيب.

مُسْجَبَاتِي از الْوَاحِدِ سَارُه

شَهِدَ اَنَّهُ لَا إِلَهَ الاَّ هُوَ وَالذِّي اتَّى مِنْ سَمَاءٍ الامر اَنَّهُ لَهُوَ نَهِيُّ الْكَنْزُون
وَالسَّرِّ الْمَصْوُنِ وَهُوَ الَّذِي بَشَرَ بِهِ كَتَبَ اَنَّهُ وَانْبِيَّيَا نَهِيَ وَسَفَرَ اَنَّهُ وَبَرَطَتَ الْاَسْرَارَ
وَخَرَقَتَ الْاَسْتَارَ وَبَرَزَتَ الْاَثَارَ قَدْ طَهَرَ وَأَنْهَرَ مَا اَرَادَ وَمَيَّشَى عَلَى مَشَارِفِ الْاَرْضِ
بِالْعَطْرَةِ وَالْاَقْدَارِ طَوْبَى لِتَعْوِيْكِ كَسْرَ هَسْنَامِ الْاَوْهَامِ بِاسْمِ رَبِّهِ مَالِكِ الْاَنْامِ
يَا اَفَانِي اَتَاهَا رُؤْنَا اَنْ تَذَكَّرَ كُضْلَامُنْ لَذَنَّ تَعْذِيْبَكُنْ نَخَاتَ ذَكْرِي اَلِيْ مَلْكُوتِي
وَخَيْرِ مَجْدِي الَّذِي ارْتَفَعَ بِهِذَا الْاَسْمِ الَّذِي مِنْهُ تَرَعَّزَتِ الْاَرْكَانُ قُلْ مَا يَلِدُ
الْاَرْضُ لِعِمَرِ اَنَّهُ قَدْ اَتَى وَظَنَّهُ مَا وَعَدْتُمْ بِهِ فِي كِتَابِ رَبِّكُمْ مَالِكِ الْمَآبِ اَتَيْكُمْ
اَنْ تَنْعَلَمُ شَنْوَنَاتٍ كَلْقَنْ عَنْ اَحْقَنِ سُوفَ يَعْنِي مَا يَرِي وَيَبْغِي مَا زَرَلَ مِنْ لَهِيَ اَنَّهُ
رَبُّ الْاَرْبَابِ قَلْ هَذَا يَوْمُ الْاَعْمَالِ لَوْ اَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَهَذَا يَوْمُ الذَّكْرِ وَالْبَيْانِ
لَوْ اَنْتُمْ تَشْعُرُونَ دُعَوَا مَا عَنَّدَ الْقَوْمَ وَحَنْذَدَا مَا اَمْرَتُمْ بِهِ مِنْ لَهِيَ اَنَّدَاهِيْنَ لِعَتْسِيْوَمْ

سيأتي يوم لا تنفعكم فيه خزانة الأرض كلها يشهد بذلك مالك الأسماء، الذي
يعلم أنك لا إله إلا هو الحق علام الغيب هبئياً لك يا فاني بما فزت بما ينفعك
ووجهت عرف خلورى واجبته ندائى أو انحراف عبادى وخلفي الذين شردا
اتهم ببيان عن دراهم وآخذوا ما امرؤا به من مطالع الا وحاص ولطشون كذلك
نفع سان العلة في ملحوظة البيان من لدوى الله مالك الوجود إن استقر من
ما أنت عليه وعلى خدمته الأمر ثم خط معاكب باسم ربكم مالك الغيب والشهود
نائمه لو يطلع أحد بما هو المستور ليطير شوقا إلى الله رب ما كان وما يكون إلهها
عليك وصل الدين قبلوا وفازوا بما سطر في اللوح من سلم الله العزيز الودود.

لَكَ الْحَمْدُ يَا أَكَمِي بِهَا زَيْتُ الْعَالَمِ بِأَنَّوْ فِيْهِ سِلْ فِيهِ وَلَمْ مِنْ شَيْءٍ مُطْلِعٌ
 قَوْنِيَّكَ وَشَرْقَ الْوَهْيَكَ وَمَهْرَ رَوْنِيَّكَ اسْلَكَ يَا فَاطِرَ الْأَسْمَاءِ وَجَانَ
 الْأَسْمَاءَ بِأُنْ تَوْيِدَ الَّذِينَ آَوَوا فِي خَلْ رَحْمَكَ الْكَبْرَى وَنَادَوَا بِاسْمَكَ بِيْنَ عَلَىْشَا.
 إِنِّي رَبِّ تَرْيِي سَوْلِ الْعَالَمِ فِي سِبْنَةِ الْأَعْظَمِ مَنَا وَيَا بِاسْمَكَ دَنَاطِرَ إِلَيْكَ
 وَجَهَكَ وَنَاطِحَ بِمَا أَنْجَذَبَ بِإِهْلِ مَلْكُوتِ امْرَكَ وَخَلَقَكَ وَلَوْارِي يَا كَمِي
 نَفْسِي سِيرَا بِيْنَ عَبَادَكَ وَكُلُّنِيْلَوْحِيْ مِنْ وَجْهِهِ فُورِسَلْهَنْتَكَ وَخَلْوَرِ اقْدَارِكَ لِقَوْنِيَّكَ
 الْكَلْ اَنْكَ اَنْتَ اَنْتَ لَاهِيْهِ الْأَنْتَ لَاصِعْنَكَ قَوْهِ الْأَقْوِيَا وَلَانْيَنْدَكَ شَوْكَهِ
 لَاهِيْهِ اَنْغَلْهَنْتَهَ سَبْدَهَنْكَ الْمَهِيْنِ عَلَىِ الْأَشْيَا وَكَحْمِيْمَاتِرِيدَيْهَارِكَ الْمُسْبِطِ
 عَلَىِ الْأَشْيَا. إِنِّي رَبِّ اسْلَكَتْ بَخْلُوكَ وَاقْدَارِكَ وَسَلْهَنْتَكَ وَاسْتَعْلَكَ
 بِأَنْ تَضْرِيَّهِيْنَ قَامُوا عَلَىِ خَدْمَتِكَ وَنَصْرَوَا مَرِكَ وَخَضُوا عَنْدَ خَلْوَرِ نُورِ وَجَهَكَ
 ثُمَّ حَبْدَمْ يَا كَمِيْ غَالِبِيْنِ عَلَىِ اعْدَادِكَ وَقَانِيْنِ عَلَىِ خَدْمَتِكَ لِيَظْهِرْ عَجَمِيْهِمْ اَهَاهِنْكَ
 فِي بَلَادَكَ وَآهَيَتْ قَدْرَهَنْكَ فِي دِيَارِكَ اَنْكَ هَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَىِ مَا تَشَاءُ لَاهِيْهِ الْأَنْ
 اَنْتَ الْمَهِيْنِ الْعَتِيْسَوْمَ قَدْرَلِ حَذَّا اللَّوْحِ الْمَهْمُودِ فِي يَوْمِ الْمَوْلُودِ تَقْرَزَهِ بِالْخَنْجَرِ وَ
 الْأَلْبَهَمَالِ وَتَلْخُرِ رَنْكَبِ الْعَدِيمِ اَسْبَهِرِ انِ اَجَدَ فِي حَدَّتَهِ اَنَّهُ لِيَظْهِرْ مِنْكَ يَا كَمِيْ

بِذَكْرِ فِي مَكْوَهِهِ سِرِّ الْمُنْجَعِ قُلْ سَاحِنَكَ يَا أَكْمَى اسْلَكَ بِطَلْعِ آيَاتِكَ وَ
مُنْهَرِ سِينَاتِكَ بِأَنْ تَجْعَلَنِي فِي كُلِّ الْأَحَوَالِ مُتَكَبِّرًا بِجَنِّ الْعَافِفَاتِ وَتَشَبَّهَنِي بِأَنِّي مُؤْزَنْ
ثُمَّ جَعَلَنِي مِنَ الَّذِينَ لَا يَسْتَهِمُونَ مَا تَنْهَى إِلَيْهِ الْأَرْضُ عَنْ خَدْمَتِكَ وَطَاعَتِكَ وَلَا
سُلْطَةُ الْخَلْقِ عَنْ ذَكْرِكَ وَتَنَاهَكَ أَمِي رَبَّ وَفَقِيْعَى عَلَى مَا تَحْبُّ وَتَرْضَى ثُمَّ أَيْدِي
عَلَى مَا يَرْتَفَعُ بِذَكْرِكَ وَتَسْعَلُ بِهِ نَارَ حَبْكَتِكَ اتَّكَانَتِ

الغفور الکریم

یا صین انشاد است به انوار آثار بحقیقت روشن و نسیر باشی و بذکر آنی
که از علائم اعمال است ناطق چه مقدار از نقوص که در کمال طلب و علیش مشاهده
شده و چون بجزیه ایوان در امکان ظاهر شد از او محسر و معاذنده چه که قادر بر محو
موهوم و صحو معلوم نشدند و این عدم توضیق با اکنست ایده هم من قبل بوده
حمدکن محبوب عالم را که موئید شدی براین امر بزرگ و از اوسخواه که دوست نا
را براین امر خلیفه مستقم دارد چه که اوراق شهر اردنه نقاشی ظاهر و تغفیض
طوبی للذین نبند و امام سوی اند من در احتمم و احنتند و ما امر و ابه من لعدن متقد قدر
البها، علیکم و مصلی من فائز بمن الام امر لعلیم .

كتاب انزله مالك الوجود من معاشر المسمود لمن آمن بالله العزيز
الودود طبع في القاصد عرف المقصود ولها سبب اجاب المطلوب والعالم آمن
باتسه الميسرين القديم كم من عالم اعرض عن الصراط وكم من جاحد عرف و
سرع وقال لك يا مالك الغيب والشهود تامة فت انوار فوق العالم
باشر الاعظم وكم ان سكشه هم لا يشعرون ان سحق مishi امام وجوه افق
شهده بذلك من نطق في قلب الامكان انه لا ادلة الا ان المقتدر على ما كان
وما يكون طبعي لعقل قبل وفاز بالتفاوت وليل الخل عرض اعرض عن ائمه بما اتبع
كل غافل مردود.

ای دوست جمیع را در بیان امر نمودیم که در این خلور علیه سخن هم خود بسیه
دگوش خود بشوند و نکن چون افق عالم بیور خلور روشن شد اکثری امراللهی دوست
ریاضی را فراموش نمودند و با او حام خود مشغول گشته چهار هزار آفتاب انضاف
از ابرهای او حام فی داشان ستور و پهان مانده در این صورت اگر حرکات
شب پر و چلوه نماید بعید نیست با هم دوست افسن مستعده را بشرط احتماله دخوا
نماید شاید از کوثر حماقی محسر و ممتازه آنکه لهو العطف الغفور حق جل
عز لم زیل ولا یزال سلطات عنا میش متوجه دوستان بوده و خواه بود آنکه لهو
الله اکر لبیم .

یا جواد امروز روز است که از ذکر شصت ساعت مغلوب شده شد و جمع
کتب الکمی از قبل و بعد علیتش گواهی داده اند امروز کتاب با عنوان شهادت
داود و میده چه مسیران با عنوان آندازه نماید امروز روز است که صراط بخوبی آغاز
است قیم ناطقت و طور عیان قد اتنی مالک انتظار گویا است چون هن ارض
از سکر ہوا گمی نفایت مدهون شد از آیت کبری و غایت تصوی و فیضات
لاتیحه الیه محشر و ممنوع مشاهده میشوند باید اهل الله مدار امامانند و تقدیر
و مقام هر چند که اتفاق نشده که شاید شعور آیند و باقی متعه مس از آفاق متوجه شوند
ای جواد عذایات الهیه با تو بود و خواهد بود احمد لله از فرع کبیر محفوظ ماند کی
و بتظر کبیر اقبال نمودی در این می که جمیع بشیر سبب بیجات جلال که علامی عصر نم
از عرفان سلطان سیز وال منوع و محروم شدند این شهادت که از قدم اعلی طه
شده چون جان غریزش دارد با اسم محبوب امکان دخشم حبه بلیغ نما تا این
مقام اعلی از عیون فی ایادی سارقین محفوظ ماند این ریکت لهمهین العلیم جمیع دوستان
ارض را از قبل این مظلوم تکبر بر سان و باز کار بدین معنیه متذکر و ارشاید از ما خدم عنده
تووجه نمایند و از شنونات اعمال نایاب محفوظ مانند الہم علیک و علی من عکت من لعن عزیزم

آنذاك من أنجذب من النداء أو ارتفع من الأفق الأعلى وقبل إلى الله رب العالمين أنه من سمع واجاب موليه أو كان العبا في جميات مبين قد شهد بها شهد الله واتسعت بانطق بسان لعلة يشهد بذلك مالك الأسماء في هذا الكتاب العظيم ما قبل الأعلى بشره من قبل بما قدر له من لدعى الله العظي القدير قد أحاطته الاحسان في أكثر الأحيان ان رب الرحمن هو الشاهد عليهم ان فتح بنا توجه اليك وجه المظلوم وذكر من قبل وفي حسنة اصحابي ذكر اصحابي من قبل وبشرهم بعباية ربهم المعطى الكريم ذاتي ستر من هذا المقام على الذين تتسللوا بالعروة الوثني وشربوا حقيقة الاستغاثة من ايادي عطا رحمة لهم بعشر زاكيه هذا يوم فيه السبع نياو تائدة لهذا يوم وفيه اسمع لشدة الاصل من شطر سجن رب الناظهرين السبع وبه نياو ويقول ان اليوم يوم دارى الأفق الأعلى امرأ من لدن آدم فتير طول السمع من انظرت رأى الآية الكبيرة من حسنة الأفق المنير قل يا مبشر الامراء والعلماء والعرفان قد خسر اليوم الموعود واتي رب الجنة وان هنجر حوا بهذه الفرج الاعظمة ثم انصروه بالحكمة والبيان كذلك يا مركم من ينطق سلطق انه لا ادراك لانا بعليم حكمكم البهاء عذاب و على من عذاب و على الذين سخونك و سمعون بيانك في هذا الامر العزيز المنين

یا اسمی ابجود علیک بہائی ان استمع ما سمعتہ من قبل اذ کان نیر البر
مشرق امن افق العراق و کانت الرزوه مقر عرش رئیس الغلی لعظمی اشتمد نکت
سمعت نعمۃ اللہ دلخوا و تغروات حماۃ الامر و تقدیمات عندیب الوفا علی خصی لهایا
آن لار آن انا افراد نخییر یا اسمی تحت لحاظ عنایت الکنی بوده و هستی ندیکی
حق حل جبدال را تلقا و جه شنیدی و اشرافات انوار آثاب معانی راشا پده
نمودی حال تفتکر نما حق در چه مقام و خلق در چه گفتگو آذان را تقل او همام از
اصفای ندایی کنی منع نموده و جمیات علوم و طنون عیون را از مشاپه انوار و مجید
داشتہ بزرگین قدرت و قوت جمی را از غرقا ب فنا سنجات داویم و بافق صلی
فائز نمودیم و اسرار و امورات بعد را رقبل تصریح تمام ذکر نمودیم تا شباهت شکن
وانکار مفترضین و اشارات غافلین نتوسی مقدمہ را از مطلع نور احمدیه منع تمايز
معد لکت بعضی صرعی و برخی کاعی زنخن نتقر مشاپه شدند حق غمی را که جمع کتب
قبل و بعد تزوییک آیه اش خاضع و خاشعت گذاشتہ اند و بعضی موہونه قبل شکت
جسته اند وقت دانموده اند انکت شربت من سحر بیانی و فربت بحدیات اوزارش
حکمت و سمعت مانطق به المشرکون اذین ما اظفیوا با صلح اذ الامر و ما فازوا

بِهَذَا أَرْحَقَ الَّذِي كَفَتْ خَتْمَهُ بِأَسْمِ الْقَوْمِ أَرْحَقَ بَلْبَسِهِ نَفْوسَ مُقْبِلَةِ
عَارِفَهُ بِهَا يَكْبِهُ إِنَّهُ مَوْقِعُ شُونَدٍ بِسِيَارِ عَجَابٍ أَسْتَمْعُ إِنَّهُ مَعْظَمُ
شَاهِدٍ مُّشَوِّدٍ كَهْشَرٍ بِهِنَّا تَمْسَكَنَهُ وَأَرْشَهَاتُ دَاشَارَاتُ مَضْطَرَبٍ وَمَسْزَلَلَ
قَلْ نَهَا يَوْمَهُ أَتَقُوا اِنْسَهُ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْكِرِينَ دُعُوا لِعَصْنِعِنْ وَرَأْكُمْ أَنْ نَظَرَادَ
أَمْرِي لِعَسْبَنِي بِهَذَا هَا اِمْرَتُمْ بِهِ فِي الْكَعْبَهِ وَأَرْزَرَ بِهِ لَهْفَنْ وَالْأَلْوَاحَ أَنْكَهُ قَرْمَ حَنْدَهُ
أَمْرَرَ بَكَهُ ثُمَّ أَخْبَرَنَانِ سُونْ بَشَرَهُمْ بِهَذَا التَّنُورُ الَّذِي بَشَرَهُ بِإِنَّهُ فِيهَا أَنْزَلَ عَلَى لِبَسِيَنِي وَ
الْمُرْسَلِينَ وَجَمِيعِ رَاجِحَتِ مُنْزَلِهِ اِمْرَنَاهَهُ وَأَرْقَبَنَ حَقَّ بَجُونَيَهُ أَنْجَهُ سَرَادَارِيَوْمَهُ اِنَّهُ
بَايِهِ بِرَفْضِي كَهْدَانِ حَكْمَتِ وَاسْتَعَامَتِ بَلْبَغَيِعِ اِمْرَشَنَوْلَ شَوَّدَ أَكْرَارِضَ طَرِيَهِ شَاهِدَهُ بَخُودَ
الْعَالَمَهُ أَتَهُ آتَيَهُ وَالَّا الصَّفَتُ أَوْلَى حَنْدَهِي قَبْلَ أَنْ كَلَّهُ عَلَيْهَا أَرْقَمَ اَعْلَى دِرْجَيَهِ سَرَادَ
نَازَلَ آسَانِ حَكْمَتِ أَتَهُ بِهِ دُوَسِيَرَهُ شَنِ مَنِيرَاهُ اِسْتَمْرَتَ شَوَّرَتَ شَفَقَتَ اِشَاهَهُ
كَلَّ بِرَعْلَ بَيْنَ كَلَّهُ مَحْكَمَهُ مَهَارَكَهُ مَوْيَهُ شُونَدَ بَعْنَيَ اِزْجَادَ بَالْمَرَهُ اِرْشَوَرَهُ سَرَادَهُ مَشَاهِدَهُ بَيْونَهُ
بَجَاهَهَايِي مُوْهَهَهُ اِزْعَرَهُهُ مَحْكَمَهُ مَمْوَعَهُهُ لَهَرِي أَكْرَفَيَهُ بَهْدَهُ فِيهَا أَنْزَلَهُ اِرْحَمَنَ بَاهِفَهُ
تَفَكَرَنَهَايِهَهُ كَلَّ بَاهِكَهُ اِنْتَ اِسْتَحَلَهُ بَاهِيَهُ بَاهِيَهُ كَرَدَهُ دِرْجَيَهُ اِحْوَالَ سَجَنَهُ نَاطَرَهَاشِيدَهُ
بَخَدَسَتَ اِمْرَشَشَنَوْلَهُ اِنَّ ذَكْرَ اِذْكَنَتَهُ مَهِي فِي سَرَادَقَ لِعَطَّهُهُ دِسَمَتَهُ مَنِي مَاهَهُ
الْحَلَيِيمَهُ طَورَالْعَسَرَهُ فَانَّ كَذَلَكَ اِيَّدَنَاهُ وَعَرَفَنَاهُ وَذَكَرَنَاهُ تَشَكَرَرَبَكَهُمَهُ
كَكَ اِنْ تَحْفَظَ بِهَذَا الْمَعَامَ الْأَعْظَمَ بِأَسْمِ الْقَوْمِ الْأَمِينِ كَبَسَهُ مَنْ قَبَلَهُ صَلَّى دِوَبَهُ

او يأذن لهم بأسمهم ندائى الا عذر كذا كفت يا يارك من امرك من قبل و أنا آلاماً مراً نجس يسر
الله تعالى عذر دعوى من يسمع توكلت في هذا آلاماً مراً عذر دعوى ينكث لوجه الله رب
العالمين .

يَا حَمْدُ رَبِّ الْعِزَّةِ لِمَا كَنَّا فِي أَرْضِهِ وَسَرَّهُ كَفِيلٌ بِمَا
وَرَدَ عَلَى اوليائِهِ لِعِزَّةِ رَحْمَنِ أَنَّ الْأَحْسَنَ إِنْ أَخْذَتِ الْأَمْكَانَ وَإِنَّ إِنْ
تَغْافَلَ قَدْ أَحْاطَ الْأَعْدَادُ آهٌ حَزْبُ رَبِّهِ مَا لَكَ الْأَسْمَاءُ عَلَى شَانِ نَاحِيَةِ الْقَرْدَوْسِ الْأَعْلَى
وَسَكَانِ الْجَنَّةِ الْمُجْنَّةِ الْمُعْلَيَّةِ وَالَّذِينَ طَافُوا الْعَرْشَ فِي الْعَشَّ وَالْأَشْرَقِ يَا عَلَى أَنَّ الْأَخْرَى
مَا نَسْخَرَ رَبُّ الْرَّحْمَنِ أَنَّهُ قَامَ عَلَى إِلَزَامِ عَلَى شَانِ مَا خَوْقَتْهُ سُطُورَهُ لِهِ الْمَدْ وَلِأَنْظَمَ الْأَصْمَمْ
يَنْدَمِي يَا عَلَى لِهَدَاءِ بَيْنِ الْأَرْضِ وَالْأَسْمَاءِ وَيَقُولُ فَتَدَّاتِي يَوْمَ الْمِيعَادِ وَمَا لَكَ
إِلَّا يَسْجُودُ يَنْطَلِقُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّهُ الْعَزِيزُ الْوَهَابُ يَا عَلَى أَنْ تَصْبِيَانَ اِرْادَوَا إِنْ يَطْغُوا
فُورَانَهُ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَخْدُو اِنْمَارَ السَّدَرَةِ بِأَعْمَالِهِمْ قُلْ سَمِعْتُكُمْ يَا يَمْنَاهُرُ الْأَوْهَامُ تَهْوَى
وَلَا تَنْكِرو اِنْهُمْ أَعْصَلُ الَّذِي بِهِ أَصَأْتُ الْأَفَاقَ قُلْ قَدْ طَعَسْتُهُ مَطْلَعَ الْأَسْمَاءِ الْمُكْنُونَ أَنَّ
أَتَتُمْ تَعْلِمُونَ قَدْ أَتَى مَنْ كَانَ مَوْعِدَهُ فِي كِتَابِ رَبِّهِ أَنَّهُمْ تَعْرِفُونَ قَدْ اِنْمَارَ أَقْوَى الْعَالَمِ
بِهِذَا الْمَطْهُورِ الْأَعْظَمِ أَنْ قَبَلُوا بِقُلُوبِهِمْ نُورَآءَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الَّذِينَ يُسْمِمُ لَا يُشَرِّدُونَ
قَدْ اتَتْ أَسْاعَةً وَنَرَى إِنَّ إِنْسَانَ صَرْعِيٍّ يَسْهُدُ بِذَكْرِهِ عَبَادُ مَكْرُونَ يَا حَمْدُ
قَبْلِ عَلَى نَاسَهُ قَدْ تَفَعَّلَ فِي صُورِ الْبَيَانِ أَمْ أَمِنَ لِهِنَّ رَبُّكَ أَرَحْمَنُ وَأَنْصَقَ بِهِنَّ نَفَّ
الْأَرْضَ وَالْأَسْمَاءَ إِلَّا إِنَّهُمْ نَعْطُلُو عَنِ الْعَالَمِ مُتَكَبِّرِينَ يَسْهِلُ رَبُّهُمُ الْأَنَامَ هَذَا يَمْ

فِي اَشْرَقَتِ الارضِ بُنُورَ رَبِّكَ وَلَكُنِ الْعَوْمُ فِي عَذَّلَةٍ وَجَاهَبَ اَثَارَدَ نَاحِيَةً
اَهْلِ الْعَالَمِ وَهُمْ اَرَا دُوا قَاتِلِيَ كَذَلِكَ سَوْلَتْ لَهُمْ نَفْسِهِمْ فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي تَنَزَّلَ
بِانْوَارِ وَجْهِ رَبِّهِ الْمَقْدِرِ الْعَزِيزِ الْحَمَارِ اَمَّا الْكَتَابُ بِيُلْقَى وَالْعَوْمُ هُمْ لَا يَسْمَعُونَ
وَالْلَّوْحُ الْمَعْوَظَةُ قَدْ ظَهَرَ بِالْحَقِّ وَالَّذِي سَرَّكُثْرَهُمْ لَا يَقْرَءُونَ اَوْلَكُثْكُفْرُو اَنْعَمَّهُ
بَعْدَ اَنْزَلَ الْهَمَاء وَاعْرَضُوا عَنِ الْحَقِّ صَدَامُ الْغَيْوَبِ قَدْ شَبَّوا بِاَذْنَالِ الْفَنُونِ مَعْرِضِينَ
عَنْ اَسْمَ اَسْدِ الْكَوْنِ قَلْ يَا مِعْشَرَ الْعَالَمَاءِ اَنْ نَصْفُوا بِاَنْتَهِمْ اَتُوَابِعُهُمْ
مِنْ كَبْحَتِهِ وَالْبَرَاءَنِ اَنْ اَنْتُمْ مِنْ اَهْلِ هَذَا الْمَقَامِ الْمَسْمُودِ قَلْ اَنْ أَقْبَلُوا إِلَى شَرِقِ
وَحْيِ اَللَّهِ لِنَسْيَةِ كُمْ مَعَاوِلِ مَا عَنْدَكُمْ وَعَنْدَ الْاَخْرَابِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَبَيَانِهِ وَجَبَرِهِ
بِرْهَانِهِ اَتَقْوَا اَنْتَهُ وَلَا تَكُونُو اَنْذِنَ حَتَّىٰ صَبِيمُ الْعَذَابِ مِنْ لِهِ مِنْهُ مَا لَكُثْكُ الْوَجُودُ
هَذَا يَوْمُ فِي سَادِيْ بَحْرِ الْعِلْمِ وَأَنْطَهُ رَسَالَتِهِ اَنْ اَنْتُمْ تَعْرُفُونَ وَسَمَّا، اَبْسِيَانَ اَرْتَ
بِالْحَقِّ مِنْ لَدِي اَنْتَهُ الْمَهِينِ لِعَتْسِيَوْمَ لِعَرَافَتِهِ كِيْسُوتَهُ الْعِلْمِ تَنَادِي وَتَقُولُ قَدَّتِهِ
الْمَعْلُومُ اَلَّهِي تَرْزِيقُتِ بِكَتَبِ اَنْتَهُ الْعَزِيزِ الْوَدُودِ قَدْ ظَهَرَ مِنْهُ كُلُّ فَضْلٍ وَخَيْرٍ وَالْيَهِ
يَعُودُ اَتَقْوَا اَنْتَهُ يَا مِعْشَرَ الْجَهَنَّمِ، وَلَا تَظْلِمُوا اَهْلَ الْدِينِ مَا اَرَا دُوا اَلَّا مَا اَرَا دُوا اَنْتَهُ وَ
لَا تَشْبُوا اَهْوَاكُمْ اَنْ اَنْتُمْ تَسْمَعُونَ سَيْفَنِي مَا تَرَوْنَهُ الْيَوْمَ وَتَنْهَوْنَ عَلَىٰ مَا فَرَطْتُمْ فِيْ
يُشَهِّدُ بِذَلِكَ هَذَا اللَّوْحُ الْمَسْطُورُ اَنَّ اَفْرَاجَ بَادِكْرَنَّا كَمْ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذِهِ الْجَنَّةِ
بِمَا لَا يُقْطَعُ عِرْفُهُ وَلَا يَتَغَيِّرُ بِدُوَامِ اَسْمَاهَا، اَنَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اَنَّا قَبَدَنَا ذِكْرَكَ وَهَذَا

وتبليغك وخد تك في هذا الشيء وسمعوا ما نطق به سانكت في المحب
والمحابل ان ربكم هو اليسوع المبشر انما زينك بظرار رضائى في ملوكى وناديك
من شاطئ الواود الامين فى المبعثة الثوراء خلف قدرم المبشر ما من مدة لاستنى
انه لا الله الا انت الله المعلم الحكيم قد خلقناك لخدمتى واعلامكمى واظمار امسك
تمك بخلاقتك لمن لهن أمر قد يهم وذكر او ليا فى في هذه الامم ونشر حكم
بعضيات انت و ما قدر لهم فى كتابي لم بين قد سمعتم شماماته الاصدقاء فى جبى و رأيتهم ظلم
الاشقياء فى سبيل وانا اتشاهد العذيم لكم من ارض ترنيت بدءا لكم فى سبيل الله وكم
من مدحية ارتفع معي ضجيجكم و حسنه لكم وكم من حزن ساق لكم ايه جنود الله الامين
خالدو بالبعين انه ينصركم ويرفعكم فى العالم وينشر متعاما لكم بين الامم انه لا يسع
احجر المقربين اياكم ان تحشركم اعمال مطاعع الا وعاصم و ما اركب سهل ظالم بعيد
خذوا كوب الاستفادة باسم الله ثم اشربوا منه سلطانه القوى اعتذر كذلك
لاحت من افق سماه اللوح شرس شفقتى وعنيتى لشكرو اركبهم العصيز الباريم اباها
الشرق من افق ملوكوت بيانى عليهات وصل الذين قبلوا اليك وسمعوا ما نطق به
سانكت في هذا الامر الغزير بعلمه

تَاهَرَ قَدْ نَهَرَ أَمْ الْكِتَابِ وَيَدِعُ لِكُلِّ إِلَى إِنَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَالْجَارِ نَادَى
قَدْ نَهَرَ الْبَحْرُ الْأَعْظَمُ الَّذِي يَسْعُ مِنْ امْوَاجِهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا إِنَّمَا الْفَرْدُ أَخْبِرُ وَالشَّجَرُ تَصْبِحُ دَهْوَلَ
يَا هَلَّا الْأَرْضُ قَدْ أَرْتَفَعَ حَنِيفٌ سَدَرَةُ الْمَسْتَقِنِ وَصَرِيعُهُتَلِمُ الْأَصْنَى إِنْ أَتَمُوا وَلَا تَكُونُوا مِنْ
الْغَافِقِينَ وَلَئِنْسَنَادِي يَا مِعْشَرِ الْمَلَائِكَةِ قَدْ انْفَطَرَتْ سَمَاءُ الْأَوَّلِيَّاتِ فَأَشْقَى الْقَرْوَلُ كُلُّ حَشْرٍ
يَدِعُ أَنْتُمُوا إِنَّهُ دُوَّارٌ كُلُّمُ اَنْ أَتَبْعَوْا مِنْ شَهَدَةِ كَتَبِ إِنَّهُ بِهِمْ حَكِيمٌ قَدْ رَجَحَ حَدِيثُ
الْطَّوْرَى فِي هَذَا الْمُهُورِ وَالْكَلْمُ يَقُولُ فَتَدَّ إِلَى الْمَقْصُودِ وَتَسْتَرِزُ عَلَى عَرْشِ الْإِيمَانِ إِنْ تَهْمَ منْ
الْعَارِفِينَ وَصَلَّى الْكَلْمُ يَأْتِي رَفِيعَ بِهِ مَرْأَتَهُ وَيَسِدُّي لِكُلِّ إِلَى صَرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ كُمْ مِنْ جَلُوكَ
إِنْجَدَبَ مِنْ نَدَآ، إِنَّهُ دُكُمْ مِنْ مَالَكَتْ قَامَ عَلَى لَقْنَمِ عَلَى شَانَ نَاحَ بِسَكَانِ الْفَرْدَوْسِ
وَلَا عَلَى وَاحِلِ هَذَا الْمَعْتَمِ الْكَرِيمِ كُمْ مِنْ قَصْرِ شَرْبِ رَحِيقِ الْوَحْيِ وَكُمْ مِنْ غَنَّى أَهْرَضَ
وَأَنْجَرَ إِلَى إِنْ كَفَرَ بِاَنَّهُ مَالَكَتْ هَذَا الْيَوْمُ الْمَبَارِكُ الْبَدِيعِ قَلْ خَافُوا إِنَّهُ كُمْ نَهْضَفُوا
فِي هَذَا الشَّبَّا الَّذِي أَذْنَهُرَ خَصْعَ لِكُلِّ نَبَاعْنَيِّمْ قَلْ يَا مِعْشَرِ الْجَهَلَا، إِنْ تَنْكِرُوهُ
يَا مَنْ بِرْهَانَ شَيْبَتْ يَا مَا كُمْ رَبِيلَ إِنَّهُ مِنْ قَبْلِ وَبِإِنْزَلِ مِنْ هَلْكَوَةِ لِعَسْرَ زِ الْمَنْجَعِ حلَّ
يَقْشِيكِمْ مَاعْنَدَكُمْ وَهُلْ سَخَنَتْكُمْ أَمْ مَا كُمْ لَا وَنْفَسَ إِنَّهُ الْمَسِيْمَةُ عَلَى مِنْ السَّهَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
ضَعُوا مَا الْعَمَوَهُ يَا يَادِي لِهَنْشَنُونَ وَالْأَوْهَامِ وَخَذُوا كَتَابَ إِنَّهُ الَّذِي تَرَلَ يَا مَرَهُ

البريم اهتين قد خضركت ركب لدى المهدوم واتزل لكت هذا اللوح الذهبي
تفنون منه عرف عناته تركب المشرق الکريم نشأ ثم بان يبعدك عما في مدحه
ذکره ويرفع مقامك في صند الأامر الذي يرمي بالخلصون قبائل الأرض في ظلله
ان ركب هو العليم الخبير ونسكه باون يرزقك خيراً في كتابه انه هو اسلام بحسب
كن فاما على نصرة امره جسنو داکلحة وابیسان كذلك قضى الامر من لدى شاه
العزيز الحمید طبع في المقابل قبل اليوم ولستقيم ما خوفته جسنو والظالمين الهمة
الظاهرة للناس من افق ملحوت البيان عليك وصلى الدين احمد زاد رحمة لمختوم
باسمه لست يوم وشربوا منه رغم للذين كفروا بالذى آمنوا به وانكروا هذا الشعرا
الذى شهد له الله في كتابه العزيز العليم

يَا مُحَمَّدَ حَسِينَ كُنْ مُتَعَذِّلَ تَرْوِيلَ عَنْ أَيَّةِ الْمُهَبَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِنَّ الرَّحْمَنَ إِلَّا دَانِيَةٌ
كَلَّتْ نَارِيَ الْعِرْفَانِ مِنْ كَبْرٍ فَخَدَ الْغَيْرَ مُنْعِيْ حَلَّ مِنْ ذَيْ بَصِيرَةِ شَهِيدٍ وَيَرِيْ وَهَلْ مِنْ
ذَيْ سَمْعٍ يَسْمَعُ نَدَائِيَ الْأَصْلِيِّ مِنْ الْأَغْنَىِ الْأَصْلِيِّ وَهَلْ مِنْ ذَيْ قُبْيَةِ قَبِيلَةِ الْمُشْتَقِيِّ
مِنْ شَانَ لَا تَقْضِيْهُ سُطُوهُ الْمُلُوكَ وَلَا ضُوْضاً الْمُلُوكَ مِنْطَقَةِ الْجَنَّةِ وَالْبَيَانُ فِي الْأَمْكَانِ
وَيَشَهِدُ بِمَا شَهِدَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْقَوْمِيُّ الْفَالِسِبُ الْمُعَذَّرُ بِعِلْمِهِ كَيْمَ يَا حَسِينَ فَذَكْرُ
ذَكْرِكَ لَدَيْ لِهَنْدُومَ فِي اسْجَنِ الْأَعْظَمِ وَازْلَكَ مَا لَا تَعْوَدُ رَكْبَتُ الْعَالَمِ شَهِيدٌ بِذَلِكَ
مَا لَكَتُ الْقَدْمُ وَلَكَنْ لَنَاسَ كَسَهُ شَرِّمَ مِنَ الْغَافِلِينَ أَنَّا نَادَيْنَا مِنْ أَنْقَبِ الْبَرَانِ مِنْ فِي
الْأَمْكَانِ مِنْهُمْ مِنْ أَنْذَهَهُ عِرْفُ بَيَانِ رَبِّهِ عَلَى شَانَ نَسْبَدُ مَا عَنَّهُ النَّاسُ شَوْقًا لِلْقَوْمِيَّةِ
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَمِنْهُمْ مِنْ تَحْيِرٍ وَتَوْقِفٍ وَمِنْهُمْ مِنْ سَرَعٍ وَظَاهِرٍ وَاحْجَابٍ مُولَّاهِتِيَّةٍ
وَمِنْهُمْ مِنْ عَرْضٍ أَنْكَرَ إِلَيْنَا كَفَرَنَا بِهِ الْغَيْرُ أَكْبَيْدَ وَمِنْهُمْ مِنْ افْتِيَ عَلِيهِ نَظِيمٌ نَاجِيَّ بِكُلِّ
حَارِفٍ بِعَيْرٍ أَنَّا دَعَوْنَا هُمَّ إِلَى كُوْثُرِ أَجْيَوْانَ وَهُمْ حَكُمُوا عَلَى سَفَاكَ وَعَلَى نَظِيمٍ بَيْنَ كُلَّكَ
إِشْرَقَتْ شَمْسُ الشَّيَانِ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ بَيَانِ زَيْكَ الرَّحْمَنِ إِنْكَ أَذَا فَرَّتْ بِأَنْوَارِهَا شَجَرَجَزَ
وَقَلَّكَ أَحْمَدَ يَا آلَ الْعَالَمِينَ طَوْبَنِيَّ كَلَّكَ وَلَلَّذِينَ مَا مَنْعَمُهُمُ الدُّنْيَا وَزَخَارُهُمْ حَمَاعُونَ يَهُرُّ الْأَنْ
الْمَنِيرَ كَبَرَ احْجَانِيَّ مِنْ قَبْلِي أَنَّا نُوْصِيْمَ بِالْجَنَّةِ الْمُقْتَىْ إِنْكَتُ حُكْمَهَا فِي كَتَابِي الْبَرِّيَّعِ .

یا انتی و در قتی ان فسیری بنا صد عذر نداشته ای سرمه المتنی و آنها
اجاتیکت من الا نقیق الاعلی ازه لاره آنها المطهودوم الغریب قد طهرنا و اطهرنا
الامر و حمدنا بالکل ای صراط اللہ استقیم و شرعا الشرایع و امرنا بالکل بنا شیعهم فی
الآخرة والادانی و هم مستو اعلی سفاک دمی بذلکت ناحت الحور و صاح الطور
و بکی الرؤح الائین قد منعوا نفسهم عن فویضات الا نایم بنا آتبوا کل جا حل بید
قد نبذا ای بسر العلم عن و رائیم متوجهین ای الجمله . الذين يدعون به سلم من دون
بنیة من ائمہ رب العالمین طوبی لکت بنا نبذا ای و حام و تمسکت بجبل الله
المتین و فرض حق خل جباله علا خلته نما چه بسیار از طوک و ملکهای عالم بعد از
طلب و آمال و انتظار از مقصود حالمیان محروم ناندند و تو بآن فائز شدی ای شاهزاده
فائز شوی بجهل که عرضش بد و ام ای ای حق خل جباله باقی و پاینده ناند لعسر ایه بکلهه بی ایتی
معادله نیمیا ید آنچه در ارض مشهود است زود است چشمهای عالم مشاهده آنچه از قلم اجل
مازیل شده روشن و منیر گردد طوبی لکت و لام رضعتکت قدر این مقام را بدان و
پایست بر خدمت امر شبانی که شباهات و اشارات مریمین ترا از قیام باز ندارد
آثاب بین شرق و ناس طبون تمسکت بحر عالم موای و قوم بذلی جبد قشبت

این امراض مرمنه را در بیان رفع تهاید گفته بناست حق خل جباره اما آن اخوا
ر تکمیل برپسان و بعض درست آنی شبارت ده آنها را نماینگ متعاقاً ان احمد
قمر مشکری زنکب الفضال الکریم احمد الله استی بخطیم .

وقتی از اوقات این کلمه علیها از سان مالکت وری در ب عرش داشت
شنبده شد قول غریب نیاید زهد و انقطاع بشایه نیزین عظیستند از برای سما تمییز
طوبی این فارجحه المقام الاعظم والاکبر والمرأة الاطمئنة الاعظم.

كتاب اثره الرحمن من ملحوظات البيان لمن في الامكان طبعه لمن سمع
واجابت ودين بخل عاقل مرتاب هذا يوم تصور ما نوار الوجه وفيه ينادي رب
العلة الملك للهه ملك يوم المدح قد ذكر ذكر في هذا المقام اثر لكتاب
ما عجزت عن ذكره المس الانعام ان انسح باذكرت في لسجين الاعظم وتوجه اليه
وجده استدم من اعلى المقام اثنا اثنتين آيات والآخر نهاية ابيات دواعنا بخل
إلى سواره الصراط من انسس من اعرض وانكر ونهض من افتق صيغنا من دون
وبرمان وادول من اعرض عنا علماء الأرض في هذا العصر الذين يدعونى في التليل
والآيات باسم شيكون على الوسائل بعدى وادوا انحرفت نفعي قاما على عرش
صاحت به احسنة طبع لكتب بما سمعت النداء وتهجدت به
وحدثت مولاكم اذاني بقدرة وعلق

یا امتی و یاد و رقی حمکن محبوب عالمیان را که باین فیض عطش خانزدی
و رانیامی که گاه شر صدای رجال ارض از آن محرومند ترا بهم در قدر ذکر نمودیم تماش
اوراق از اریاح اراده حق جل جبار متحرک باشی چنانچه اوراق اشجار ارض از محبوب
اریاح این هشکری زنگنه بہذا الذکر المبین اگر حدادت کنند یا امتی را بیانی از
عالمیان خود را غارغ مشاپه نهانی و در بیانی و آنایام ذکر مقصودیت مشغول شوی
اوراق و اهانی که از فرات رحمت رحمانی آشاییدند و پیطراءه ناظرند هر یکی را
با بدیع بیان ذکر نمودیم طوفی این نویسیا نهان سوف پیغمبر ائمه مقامین فی مقام
لا یذکر بالاذکار و لا یوصف بالاوصاف و ترا وصیت مینماییم چنانچه سبب ارتقای
امرا ائمه است ما بین عباد و اهاد نهادی دوستان را پیشود و اعمال را مشابه همراهی
آن ہو انتیج ابصیر البهای علیکم و علیهم من لدم ائمه المقتدر
العلیم حسکیم

ای کنیز خدا بیشوندای مالک اسما را که درین تو توجه نموده و ترا ذکر نیاید
هر قاصدی را اعانت نموده و هر زدایی را جواب عطا فرموده و صدر طالبی را راه
داوده امروز بدل متقدم خواهی دیران عدل مخصوص ازوار آثاب فصل شرق
و لکن خدمت نفس ظالمه بشاره غمام ما بین آثاب فصل و اهل عالم حجابت شده و
حائل گشته طولی از برای کسی که حجابت را خرق نمود و با نوار آثاب خلوه منور است
چه بسیار از نهوس که خود را از عقد و اهل و اش مشیر نمود و در یوم الْهَی از جمیع فیوضات
محروم و منوع گشته یا در قمی یا امتی قدر این فصل را بدان و پسین حتمی که بر تو
سبت گرفت و ترا با حق اعلی چرایت نمود اما وفاتات را از سان مظلوم کم بیر
بر سان بعثایش مسرور دار.

در جمیع امور بحکمت ناظر باشد که حکمت در ماق عظم است بایشیو معرف
را مقنن نماید و دشمن را درست تسلیک به او لازم چه که در کشوری از الواح این
قره از سما و شست مطلع نور اسد آنها نازل طوبی للعاظمین و کل جمیں متسلک
باشد با مری که سب اصول کفرت آنها گرد و اعمال طیبه و اخلاق مرضیه جند الله همه
در این خود عظم و عجین کن که طیبه مبارکه این جنود جذاب قلوبند و فاتح ابواء
این سلاح احده از سلاح عالم است فاسل الله بان یوید بخل
علی ما از این من سلمه الاعنی فی الربر والالواح

آن مهندس دوم نیز که می‌داند این افراد بخیر و اعترف بودند نیست که کاملاً اعتراض نداشته باشند. از جمله این افراد می‌توان به مصطفیٰ همیشان طوبیٰ نفس فائزت برخوان رجبار و دلیل نکن غافل مریب.

انسان بیان شجر است اگر با شمار مترین گشت لایق معنی و نمای بوده وست
و آن شجر بی ثمر قابل نار است اشمار سده انسانی بسیار طیف و پسندیده و محبوب
اخلاق هر فضیله و اعمال حسن و نکره طبیعته از اشمار این شجره محبوب بیع شجاع خواهد
در هر سنه ظاهر و مشهود و لکن بیع اشجار انسانیه ایام ظهور حق جل حمله بوده
اگر در این بیع اکنی سد راهی وجود باشمار نذکوره مرتین شوند البته انوار اثاب
عمل من عملی اراض را احاطه نماید و کل خود را فارغ و متوجه در خل حضرت مخصوص
شاپد کنند آب این اشجار کوثر بیان محبوب امکان است در یک آن غرس میشود
و در آن دیگر از امداد رحمت رحمانی فرعش در سما شاپد میگردد شجره مایه قابل
ذکر نبوده و نیست طبعی از برای متعبدی که بطری راهت مرتین شد و بر خدمت امر قیام
نمود او مخصوص دنار ز و بانچه از برای اول خلق شده عارف صد هزار افسوس از برای
نقوس غافله فی احتیجه ایشان بیانه او راقی یا پسر مطروح و هر ارض نهاده غیره ملاده

هر کیک را بقیر خود را بحث نماید غافل آمدند و غافل برستند و غافل متعاقم خود را جمع
نمودند حالم در هر چیز با علی اللہ انداد نماید و میگوید من فائیم و ظهور است و الوان
من فانی از اختلافات و تغییرات محدود در من پسند گیرید و قطبته شوید معد
بهر موجود نه تا علاوه کند و سمع مشهود نه تا شنود سمع حقیقی امروز نداشته باشد و
میگوید هنینی ای امروز روز من است چه که ندا آ، آنده مرتفع است و کیفیت بصر
میگوید مریایی روز روز من است چه که جاالت دم از افق اعلیٰ شرق و لامع
باشد اهل بحث از مالک اسما و کمل احیان سائل و آمل شوند که شاید اهل نش
از فیوضات آیا مشهود نماند جمیع صفات این کلمه ناطق بودند و مکرر روز را
ظفرویت نفس حق اصلاح نموده میگفتند آیا آن کلمه قائم چه کلمه است که نسباً از آن
فرار نخست یار نمایند گذاشت آن کلمه حال ظاهر و شا قبل از استماع فشرار نموده اید و
نمیشید و آن کلمه مبارکه مکنوز محسنه و زه صونه است هود قیص انا ظاہر و مکنون بابا
المشود ناطق است آن کلمه کی که فراغت مشرکین از آن مرتعد شده سبحان الله
در جمیع رتب قبل ملت این يوم عملت ظهور و عملت آیات و عملت کلمه و عملت هنفا
و عملت شان و متعاقم ذکر شده معد کلت خلق از او غافل و محجب نهیا، تھای این
یوم را آگل بودند و او میفرماید من تقدیمی الی الدینۃ المحسنة مدینه محسنه علیکاست و
حسن ش بسیار محکم و مظلوم در او سجن و همین و فسر قان میفرماید ان اخرج القوم

من الظلامات الی النور و بشیر هم بایام الله در کشوری از صحف و کتب آنی ذکر
این یویم که بالقصیر مذکور و مسطور علایی حصر ناس را از این مقام اعلی و ذروده میباشد
و خایته قصوی منع نموده اند طوبی از برایی آنچنان بکه خدمت او حرام از نور نمیباشد
مفت نمود و مطوطت ایام شمار را از مالک امام باز نداشت قدر این مقام را
بدان و از حق حل جباره خوش را بخواهد در هر حال دولت باقیه مخصوص حق او ایشان
بوده و خواهد بود البهاء المشرق من افق البغا علیک و علی این
تسلکو اجل الله المستعين

نهاده تیقی آمد لعنتند قادر است بر اینکه بیکث کلمه عالم را منقلب نماید
 چون کل را بگذشت امر نمود بسیرو اصطبار تراک فرمود که پارهای عالم قصد داشته
 مژده منوره با قوته آنکی نموده اند و بعضی از سفر ایران در باطن مخترک و در ظاهر
 خاص سبحان الله این نفاق عالم کی بوفاق تبدیل شود نصائح حق حق جلد اول
 عالم را احاطه کرده و ای صین آثارش ظاهر نه اعمال غیر مرضیه کل را از تقریب منع
 کرده نسل ائمه تبارک و تعالی ان تیزیل من سحاب عطاءه امداد رحمتله علی هموم عباده
 آن علی کل شیئی قادر یا علی حیدر یا آنها القائم علی خدمتہ امری و انتها ندکرنا
 رتب العرش عظیم بر مظاہر حدل و مطالع انصاف مبرهن و دعست که این مظلوم
 را و نموده فساو و تراغ و جدال و احتداف و تغیری را بقوه ملکوتی از مابین خراب
 عالم بردارد و نظر به این امر خطر عظیم مکرر بزندان رفته و سخت سلاسل و اخلاص ایام وی که
 کند زانده طوبی این پیغمب فی هند الامر المستحق هدایت انبیاء عظیم

كَتَبَ أَنْزَلَهُ الرَّحْمَنُ لِيَقْرَبَ بِهِ مِنْ فِي الْأَمْكَانِ إِلَى لَهْبَسِهِ الَّذِي تَمَوَّجُ بِاَبْسَمِهِ
الْعَظِيمِ مِنَ النَّاسِ مِنْ اعْرَضِ عَنْهُ وَجَادَلَ بِالْبَرَّانَ وَمِنْهُمْ مِنْ شَرْبِ حِينَ الْأَقْعَانِ
بِاَبْسَمِهِ الْمُبِينِ عَلَى الْعَالَمِينَ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ تَوَجَّهُوا إِلَى نَعْيَبِ الْفَرَابِ مَعْرَضِينَ عَنْ هُنَافَاءِ
مَا هَدَتْ بِهِ الْوَرْقَةُ عَلَى أَفْقَانِ دُوَّحَةِ الْبَعَادِ إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا إِنَّا لِعِدْلِهِ كَيْمٌ هَذَا يَوْمٌ سَتَضَعُ
مِنْ نُورِ الْوَجْهِ وَطَافَتْ حَوْرَ اللَّيَالِي وَالآيَامِ طَوْبَى لِصَيْرَارِي وَلَظَانَ فَازَ بِهِ الْكَوْثَرُ
الْمُبِينُ طَوْبَى لِمَنْ صَدَعَ بِالْبَحْثِ وَسَعَى فِي خَدْمَةِ اَمْرِ رَبِّهِ الْمُعْتَدِلِ الْقَدِيرِ اَنْ يَأْمُعَهُ الْنَّافِرُ
إِلَى الْوَجْهِ اَنْ اَتَمَعِنْ نَذَارَتِكَبْتِ الْاَبْهَى مِنْ مُطْلَعِ الْعَلْمَةِ وَالْكَبْرَى اَنْ تَقْرَبَ إِلَى الْاَفْعَى
الْاَعْنَى وَنِيلَكَتْ ثَبَّاتٍ تَنْجِذِبُ بِالْاَشْيَا وَبَذَكْرِي يُوْثَرُ فِي الْاَشْيَا اَنْ رَبِّكَ لِهِ الْمُبِينُ
الْعَزِيزُ الْجَنِيرُ اَنْ اَجْمَعَ اَحْبَابَهُ اَسْهَفَ فِي هَبَّاكَ قَمْ ذَكْرَهُمْ بَذَكْرِي اَبْجِيلُ قَدْ اَنْزَلَنَا لَهُمْ لَوْحَاهُ
تَقْسُوعُ عَرْفِ الرَّحْمَنِ فِي الْاَكْوَانِ لِيَغْرِيَنَّ وَسِيقَيْنَ عَلَى هَذَا الْاَمْرِ الْبَدِيعِ قَدْ اَنْزَلَنَا فِي اَسْبَنِ
كَتَبِهِ اَسْتَهْنَى لِهِيِ الْعَرْشُ مَا يَكْتَابُ الْاَقْدَسُ فَيَهُ شَرِعُنَا اَشْرَاعِ وَزَرِيَّنَا بَا وَأَمْرَنَكَبْتِ الْاَمْرِ عَلَى
مِنْ فِي اَسْمَوَاتِ وَالْاَرْضِينَ قُلْ مَا يَقُولُ مُتَكَبِّرُوْهُمْ اَعْلَمُوْهُمْ بِمَا تَرَلَ فَيْسَهُ مِنْ بِرَاعِيِ الْحَكَامِ رَبِّكُمْ
الْغَنُورُ الْكَرِيمُ اَنْ تَغْفِكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلِيَتَسَرَّعُكُمْ عَلَى لَيْسِيْنِي اَنْ لَهُوَ الْمَدِيرُ الْمُبِينُ
الْمُعْلَى الْبَادِلُ لِهِسَيْرَكَمِيدُ نَعْيَاكَتْ بَا وَفَيْتَ شَيَاقَ اَسْدَدَ عَمَدَهُ وَفَرَّتْ بَهْدَلَلَوْحِ

الذى ثبت ذكره في لوح الحفيظ كمن خادعاً لامر مولى كانت ذاكراً بذكره به شيئاً
شيئاً لينتبه به كل فاعل بعيد كذلك عذراً عذرك فضلاً من عندنا وانا الغفور الرحيم

٤

أنا و أنا ان تذكر من قبل السيد و نتنيه كون العناية مررة بعد مررة ليقرب إلى
افقى و يزئيه باحتلاقي و يطير في هوائي و يوبيه على عاليطير به تقديس امرى بين طلاقى
و ينفعه بشنا فى حل شان سرع بـ كل متوقف و يطير به كل ساكن و يذوب كل جبه
و يسرى كل مسجد و يغور كل مخزن حدا ما يبني لمن توجه إلى وجهى و دخل فى ظل عنائى
و فاز بـ بآياتي الهايمية على العالمين ان ياعلى سعادتك مشرق الأمر بـ بع لبسنان
تاشرك كنت حاضر الدى العرش و سمعته من سان العطرة والاقتدار تقدسى جده
ثم روحك ثم ذاتك حبا لله الملك المهيمن العظيم الحكيم و يحيى بك جدب النداء إلى
 تمام عجزت عن ذكره الاتلام و حارت عن بيانك كل متلهم فضح فشك فى هذا الظهور
و سلطانك ثم انصره بما يبني لمولكك العزيز الکريم ان اهد الناس الى الايقى الاعلى
وانه هيكلا المستقر على عرشه عظيم و به انوار افق السجين و به استفهام من في السوابات و
الارضين ذاتك من قبل و في هذا اللوح الکريم لتجد عرف الرحمن مررة بعد آخر
هذه اسن فضل صلواتك ان احمد ربك الفصال العصاف لا تخزن من اصحاب الخلق سوء
ترونه متوجهين الى اشرف العالمين قد اعطي العالم بكلمة العلما سوف ينجز امه
بـها افادة من على الارض انه فهو المقتدر العظير و ذكر اخاك من هذا المقام ليس برج

بذكرى آياه و يكون من المستذكرين ان ياجيئ بـ ان المحبوب يناديكم من
شطربجه الا عرض دعو صيغت بما نزل من قوى المقدس في كتاب الالقى سـ تنازلا
بقوـة من عـنةـنا و قدرة من لـدنـا و اـنا الـامرـكـيم طـبـيـلـكـمـ بـهاـ اـحـاطـكـمـ التـضـلـ وـ اـيـدـكـمـ
عـلـىـ هـذـاـ الـامـرـ الـذـيـ بـهـ طـبـيـتـ السـكـاءـ وـ سـعـتـ كـلـ جـلـ باـفـخـ رـفـعـ وـ ذـكـرـ باـزـ حـمـةـ الـكـبـرـيـ
اـحـاطـكـمـ اـتـقـيـ فـازـتـ بـعـرـفـانـ اـتـهـ ذـكـرـسـ عـلـىـ وـجـهـاـ مـنـ هـذـاـ المـعـامـ لـهـنـجـ اـثـانـ ذـكـرـكـمـ
مـنـ الـاـنـاسـ وـ اـلـذـكـورـ وـ زـكـرـمـ غـصـاـ وـ اـحـدـةـ فـيـ هـذـاـ النـظـرـ الـبـيـعـ وـ تـشـرـكـمـ باـزـ حـمـةـ اـتـقـيـ
سـبـقـتـ الـخـاتـمـاتـ وـ ذـكـرـيـ الـذـيـ اـحـاطـكـلـ صـغـيرـ وـ كـبـيرـ اـنـ الـبـهـاءـ

صـيـكـمـ بـاـهـلـ الـبـهـاءـ، اـنـ اـفـرـحـواـ بـذـكـرـيـ اـذـ مـعـكـمـ فـيـ كـلـ صـينـ

ان استع ماليقى الروح صلوك من آيات الله المبين العتیوم ليندك انذا
إلى الافق الأصلى و يقربك إلى مقام ترى في نفسك نار حجۃ الله صلی شان لا تحمدوا
سلوہ الملوك ولا اشارات الملوك و تقوم بين الملائكة ربنا ربك مالك الارکان
هذا ما ينبغي لك في هذا اليوم انما ذكر لك ما قضى من قبل لتفع حلاوة الذكرة این
و تطلع بما قضى فيما كان ان ربک لهو الله رب العزیز المحبوب واذکر اذ ساق بخلیم
غمیم شیرون حمیرا الی البصریه سمع خدا ربك البریه من السيدة المرتفعة على الارض
المبارکة ان یا موسی انى انا انت ربک درب آباک ابراهیم و اسحق و ایعقوب
قد اخذت جذب الله اه صلی شان اقطع عن الا مکان مقدسها الی الغریون و طلاقه بقدرة
من لدن ربک لمیں على ما كان وما يكون و انس سیعون ما سمعه ولا ينقولون قل
تامد سیفی عشرة الوزراء و سلطة الامراء و قصور القیاصرة و اهرام العشراء و سیفی ما
قد زناه لكم في الملکوت ان چبدوا یا قوم لیندک راسما کلم لدی العرش و یلهم منکم یایی
بی ذکرکم بد و ام الله مالکت الوجود ان اذکرا جهانی من قبی فی هنک و کبر علی وجهم
و بشیرهم بی ازیل لهم من حسد المقام المحمود قل آیاکم ان شخونکم سلطة كل ظالم
سیفی العدم والا علام و ترون سلطان ربکم خابی على العیب والشود ایاکم ان تمغلکم

ابكيت عن قلبي مذاليوم دعوا ما ينفعكم عن انتقامكم تسلو بهذا الفرط المهدود انا
 ما اردنا لكم الا ما هو خير في لوح محفوظ اما نذكر الاجباب في شهر الايام وما وجدنا منكم ما
 ينفع لهم في حوار رحمة ربهم الطوف الغفور الا ما شاء الله انه لهو المقدار علني ما يش.
 يليل ويشع انه لهو الحق علام الغيوب خذوا ايام اجباء الرحمون كونس اسيوان من ايادي
 الظافر ربكم ما لك امكان ثم شهر بوانها تامة اتها تجذبكم على شأن تقومن على انذرك
 والبيان بين عذالكم وان تمكنت هرائن القلوب باسم ربكم العزيز الحسود ونشر الحق
 بما زلته في كتابة القدس لذى اشرق من افقه شمس او امرى المشرق على كل شاه
 ومشهود تسلو به ثم اعملوا ما زل فيه انه خير لكم عنا حقن في المدائن ان لهم تعلمون
 ايكم ان تكنه لكم ثوابات اخلاق عن التوجيه الى الحق تفكروا في الدنيا واحصلوا فها
 وتنصروا بالتعرف امعناها والذين توجهوا اليها معرفة عما زل في لوح محفوظ
 كذلك نرى الايات وارسلناها اليك لتعم على ذكر الله المبين ليت يوم ابهاء
 عليك وعلى الذين فازوا بحصة الرحيق الخصم .

کم توب آنچه ب در سجن علیه نظر این مظلوم رسیده و اینکه سوال از حکم است
در امر معاشر معاش نموده بود یه مفهوم گشت نعم مانست چه که خیر شر شبا و سایه
عباد در ظاهر و باطن راجست ان رنگ است اهوال العیم الحبیب سبب علم آفرینش
عرفان است بوده و همه نفسی الیوم از عرف قیص رحمانی بوطن اصلی که مقام صفت
علیع او امر الایم و مشرق دجی ربانیه است فائز شد او بخل خیر فائز بوده و خواه بود
و بعد از ورود این مقام اعلی دو امر از برای همه نفسی لازم و واجب است یکی است
بر امر الله بشائیکه اگر جمیع ناس بخواهند او را از مصدر امر منع نمایند قادر نباشند
و امر دیگر اتباع او امر الایم است که از معین فتم شیت ربانیه جاری شده چه که فتن
حق تمام و کامل نمیشود بلکه بعثت آنچه امر فرموده و در کتاب آنی نازل شده درسته
قبل کتاب اقدس از سما عطا کرد اگر اسما نازل آنچه در آن نازل شده ایشانه
به آن موفق شوید و آن امر معاش باید متوجه علی الله شنون بکسب پا شد آن تبل
صیکم من سما اعطای ذ ماقده لکم اذ لبو المقادره اعتقد پر حمد کن مقصود عالم را که کنست
له عی المجهون وارد شد و از مقابر امر حواب آن نازل و ارسال گشت چه که این فضل
بزرگیست از جانب حق اگر چه الیوم معلوم نیست ولکن زد است که معلوم خواهد

قل سبحانك اللهم يا ألمي أنا الذي توجّهت إليك و توكلت عليك أسلك
ما سلكت الذي به توجّه سبائك و تبيّح ارياح عرفانك بإن تعبيني موتفاعلي
خدّمه أمرك و موئيد آبدرك و ثناك ثم انزل على من سما مواهبك ما يحيط عن
دونك وغافل في كلّ حالم من عوالمك أنت لعلة
التعالى لم يرين بعديم الحكيم.